

Mario Michelangelo Stromillo

**MEDICINA
COSMOSOFICĂ**

*O INTERACȚIUNE ÎNTRE
COSMOS,
BIOFIZICĂ ATOMICĂ,
GENEZA UMANĂ ȘI
PATOLOGIE MEDICALĂ*

**ACEST COMPENDIU A FOST EXTRAS
DIN
ENCICLOPEDIA MEDICINII BIOLOGICE
A LUI STROMILLO**

Ed. United States Medical Information Service

PREZENTARE

Creația neîntrecută a lui Stromillo, de importanță fundamentală pentru întreaga lume, este prepararea medicamentului în armonie cu legile Cosmice care, după cum se știe, sunt perene și de neschimbat. Aceasta, ca și homeopatia, constituie unicul sistem dinamic de medicină pe care umanitatea îl are la dispoziție, grație marelui geniu al fondatorului său, Mario Michelangelo Stromillo.

Totuși, aplicarea sa în acord cu legile biofizicii atomice, ale Genezei Umane și ale Cosmologiei Clinice, este fără îndoială departe de a fi la îndemâna chiar și a terapeuților celor mai calificați.

Pentru a putea folosi pe deplin acest sistem dinamic, este absolut necesar ca metodele terapeutice să fie aplicate luând în considerare toate legile care guvernează Cosmosul și din care noi toți provenim (de aici a apărut celebra frază a lui Stromillo: „Suntem cu toții extraterestri” și pare ciudat că oamenii de știință speră cu încăpățănare să le găsească pe Marte sau pe Lună).

Conștienți fiind de nepotrivirea noastră, ne legăm în egală măsură de acest lucru, pentru a coordona aceste două mari științe: cele asiatice și cele occidentale.

Considerăm că este o datorie să facem cunoscut ceea ce am putut învăța pe parcursul întregii vieți, astfel încât pe viitor, mâini mai dibace să poată relua munca de investigare pentru realizarea reciprocă a unui mare proiect cosmic.

Armonia elementelor cosmice este cel mai însemnat lucru care poate exista.

Forțele cosmice luptă în continuare pentru a putea restabili armonia.

Cosmologia clinică este o forță cosmică puternică. Aceasta luptă în continuu pentru a genera armonie, îndepărtând ceea ce este urât.

Cosmologia clinică are marea capacitate de a restabili armonia. Cosmologii clinici trebuie să fie demni de a manevra puterile subtile și misterioase care au fost puse cu indulgență în mâinile lor.

Cu binecuvântarea înțelepților arieni antici, astăzi Stromillo își dăruiește cunoștințele și neîntrerupta sa experiență de medic Ayurveda și homeopat, pentru ca cea mai înaltă sinteză a Orientului să se unească cu analizele cele mai subtile ale Occidentului.

Mario Michelangelo Stromillo

Doctrina lui Stromillo, fondatorul
noii medicini cosmosofice,
îmbrățișează domeniile de pregătire
ale biofizicii atomice, ale religiei
și ale genezei umane.

MEDICINA COSMOSOFICĂ

Medicina cosmosofică, care nu este atât o terapie, cât o atitudine alternativă în confruntarea dintre sănătate și de boală, se bazează pe învățăturile lui Mario Michelangelo Stromillo. O exercită doar licențiații în medicină care au urmat cursul particular de specializare.

Origini

Conceptul stromillian, privit dintr-o perspectivă esențialmente orientală, a fost la origine similar celui al medicinei tradiționale ind-asiatice. Medicina Ayurveda, care înseamnă „știința vieții și a longevității” și medicina ayurvedică își propune cercetarea unei bunăstări de durată în viață. Aflându-și rădăcinile într-o învățătură milenară, dar atentă la sensibilitățile și la cerințele practice contemporane, această știință are ca scop eliberarea minții, spiritului și corpului de orice obstacol care se opune forței de curgere. Nu refuză doctrinele medicinei ortodoxe, dar îndeamnă stăruitor pe medici să nu se încreadă prea mult în medicamente sau în alte forme de terapie și să îi încurajeze pe pacienți să studieze propriul stil de viață pentru a descoperi cauza bolii lor. „Fiecare vindecare este o autovindecare”, susțineau medicii ayurvedici. Dar în special, conform școlii ayurvedice, pacienții trebuie să conștientizeze că viața pe care o trăiesc în prezent este doar una din multele lor vieți. Sănătatea se află în raport cu cât au adus cu ei din viețile trecute și cât de multe fac în viața actuală: principiul „karmei”. Această „sarcină” care le este dată de trecut, nu trebuie însă considerată de neschimbat. Omul o poate influența trăind din

plin viața prezentă, având mereu în minte scopul final, Nirvana ori salvarea, iar sănătatea ca pe o consecință proprie secundară.

Conceptele lui Stromillo

Învățatul de origine italiană Mario Michelangelo Stromillo și-a început cercetările intuind modul în care se potrivește geneza cosmică, preambul indispensabil, nu doar în cadrul tuturor patologiilor medicale, ci în cadrul oricărei alte științe, doctrine sau cunoștințe care vrea să fie divulgată. Deoarece Cosmosofia reprezintă principiul tuturor formelor de creativitate, se înțelege că toate fenomenele, inclusiv bolile își au originile în zorii Creației universale. Datorită acestui adevăr de netăgăduit, s-a ajuns la aforismul: „Fiecare lucru este o manifestare energetică diferențiată de un principiu unic”.

Școlile stromilliene

Stromillo a pus la punct o nouă metodă pentru a studia omul, bazată pe triada Spirit, Minte, Corp.

Printre numeroasele sale intuiții, cea care l-a așezat în vârful piramidei științifice a fost ultima, cu titlul: „Omul, vizualizare cristalină a unui câmp rotativ electromagnetic mișcat de centrul său : «Punctul unic» - Creierul” . Din această ultimă teorie a sa au luat naștere următoarele postulate:

Întreaga materie este electricitate, cu toate că nimeni nu știe încă ce este electricitatea, cu toate că nimeni nu știe încă ce este magnetismul, forța indusă de electricitate.

Materia nu constă în nimic altceva decât în „găuri în eter” și aceste „găuri” sunt grupate astfel încât formează electroni, protoni, neutroni; observăm că materia din lumea în care ne aflăm este formată în diferite substanțe.

Materia, Viața și Conștiința reprezintă trei aspecte ale unei unități indivizibile.

Stimularea repetată constrânge la alterarea structurii chimice și la transferarea funcției.

Dacă funcția alterată are loc *în proximitatea tensiunii*, atunci rezultă tumorile.

Dacă funcția alterată are loc *fără tensiune* rezultă mutațiile.

Particula de antimaterie, mai subtilă și mai simplă decât atomul, este imposibil de perceput, aceasta își manifestă însă prezența prin efectele sale. Chiar dacă este infinit și extraordinar de puternică, ea este cea care menține corpul în viață.

Noi suntem spirit, deci informație, de fapt materia nu este altceva decât partea exterioară a spiritului, a informației.

Un obiect nu se cunoaște examinându-l din exterior, ci identificându-ne cu acesta.

În timpul vieții sale profesionale, Stromillo a pus la punct diferite metode de educație și terapii bazate mai ales pe ceea ce el definește ca fiind aspectul triplu al omului: „Conceptului de om ca și corp fizic el îi adaugă conceptul de om ca undă energetică cosmică”.

A fondat școli în care se putea aplica conceptul său de medicină nouă cosmogonică și biofizică atomică medicală. Întâlniri, conferințe, dezbateri, discuții cu un mic grup de medici care doreau să aplice principiile sale în tratarea bolnavilor, promiteau în anul două mii nașterea medicinei cosmosofice.

Foarte apropiată de medicina vibrațională cu care are multe în comun, medicina cosmosofică are ca scop restabilirea echilibrelor energetice tulburate, folosind substanțe extrase din diferite regnuri naturale: mineral, vegetal, animal și bioelectronic.

Stromillo afirmă că pentru a profesa medicina cosmosofică, terapeutul trebuie să fie mai întâi licențiat în medicină și doar după aceea să aplice principiile sale în exercițiul profesiei.

Cuvântul Univers înseamnă către UNUL! (N.T.: verso - către; uno - unu)

Eu-l nostru este ansamblul tuturor Eu-rilor conținute în corpul nostru.

Atunci Eu-l Pământului este format din toate Eu-rile oamenilor, ale animalelor, ale plantelor, ale mineralelor etc. care îl alcătuiesc.

Și atunci Eu-l Universului este ansamblul tuturor Eu-rilor a tot ceea ce acesta conține.

Prin urmare, întreg Universul material este înzestrat cu gândire și este „exteriorul” corpului unei personalități conștiente și înzestrată cu gândire Universală. Precum corpul nostru este exteriorul unei personalități corporale conștiente și înzestrate cu gândire. Toate acestea ne conduc la a revedea toate considerațiile noastre și la a reflecta asupra tuturor acțiunilor față de noi înșine, de aproapele nostru, de mediul înconjurător, în care trăim, UNI-verso (către Univers).

Aceasta ne face să ne considerăm una cu Universul, o singură persoană, un singur lucru. Unica variantă este punctul de observare.

Am întărit ideea că suntem mai presus de toate Spirit, informație, un Eu/noi care se manifestă pe Sine prin intermediul energiei, al materiei.

Așadar suntem ființe care tind spre imortalitate, deoarece informația nu este supusă nașterii sau morții, ci doar perfecționării sale, tinzând să ajungă la o posibilitate din ce în ce mai complexă de elaborare a Sinelui.

Energia este consecința mișcării noastre pentru a dobândi din ce în ce mai multe informații – Spiritul. Corpul este mijlocul pentru atingerea acestui ideal.

Suntem în primul rând corp Energetic; Electroni în faza de evoluție.

Să ne examinăm corpul și vom vedea că acesta este un agregat, o familie, o orchestră de Unități (informații, Spirite, organe, celule, molecule, atomi, electroni) în continuă mișcare. Ceea ce înseamnă că totul este construit în acest fel, de la extrem de mic la extrem de mare, ca și Universul.

PRINCIPIILE EVOLUȚIEI

1. Conștiința divină se dezvăluie pe sine în viață și în materie.

2. Forma moare pentru a elibera viața. Viața revine în forme mai evolute.

3. Construcție geometrică sub toate formele, vizibile și invizibile.

4. Toate construcțiile urmează modelele arhetipice care se află în planuri superioare.

5. Omul își întărește individualitatea sa (centrul său) prin egoism; o depășește, radiind în exterior, prin sacrificiul de sine.

6. Viața divină se află în toate lucrurile - minerale, plante, animale, om, îngeri -nu aici mai mult și aici mai puțin, ci peste tot ca o divinitate perfectă.

NATURA - MESAJUL FRUMUSEȚII

Atunci când folosim cuvântul „adevăr” noi înțelegem cunoașterea Universului în toate manifestările sale, vizibile și invizibile. Aceste manifestări, când se reflectă în conștiința noastră, ne dau un simț al legii mult mai profund.

Dar fiecare lege privitoare la Univers este doar un fir din țesătura sa cea mai intimă. Deoarece Universul este ceea ce este, legile pe care mintea noastră le formulează există, fie că noi existăm sau nu pentru a le descoperi. Adevărul, în realitate, nu este rezultatul investigațiilor cercetătorilor adevărului. Adevărul există pentru că Universul există.

Energia este o inteligență prodigioasă, care nu este supusă limitărilor timpului și spațiului și deci cu totul independentă de fenomenalitatea evenimentelor, nici nu este condiționată de folosirea manifestărilor sale nedefinite. Cu alte cuvinte, energia care guvernează procesul de digestie nu scade, nici nu își pierde calitatea când alimentele ingerate ar putea fi otrăvite.

Dacă mai înainte de toate suntem profund conștienți că suntem o energie creatoare și „după aceea” și numai „după aceea” o masă de 80 kg de materie organică și anorganică, aceasta face ca acea energie din care suntem integral făcuți, văzându-se recunoscută ca atare, să își multiplice potențialul creator, ducându-ne la o calitate a vieții mai ridicată.

Este ca și cum energia nu ar cere altceva decât să fie identificată și iubită.

PRINCIPII DESPRE ARMONIA COSMICĂ A ÎNGRIJIRII MEDICALE

Sufletul cosmic își cunoaște nevoile proprii și ia pentru sine ceea ce îi aparține.

Această disciplină medicală are avantajul de a uni diferitele sisteme de medicină sub același steag.

Cosmologia clinică este singurul principiu în măsură să reunească toate sistemele de medicină, ca o frânghie care poate lega în mod trainic toate sistemele.

Cosmologii clinici sunt cei mai norocoși deținători ai puterii cosmice, nu pentru distrugerea, ci pentru restabilirea armoniei cosmice.

Este de dorit ca un terapeut să știe să aprofundeze cunoașterea legilor cosmice care acționează în corpul omenesc și a conținuturilor cosmice ale medicamentelor.

Pe planul cosmic cel mai înalt nu există diferență între nume și formă. Ambele sunt expresia elementelor care constituie Cosmosul.

Medicul are datoria de a introduce în corpul bolnav ionii cei mai puternici și atenuați și să încredințeze apoi orice conștiinței și inteligenței acestora.

Sufletul universal este prezent în ion, iar ionul are toate puterile creației, putând astfel să conserve și să distrugă. Ionul deține cele trei calități ale existenței, ale conștiinței și ale fericirii.

A salva viața cu metode grosolane este dezamăgitor. Legea Vieții și a Naturii știe cum, unde și când să readucă la viață ființele. Legea nu comite erori. Misterele vieții și ale morții îi sunt cunoscute acelei Legi omniprezente, care reglementează și guvernează Cosmosul.

Pacientul, încărcat în mod negativ de boală, are nevoie de medicamentul pozitiv. Când negativul întâlnește pozitivul, se neutralizează sau devine normal, își încetează cercetarea, organismul se simte ușurat și se restabilește armonia cosmică.

Pe scurt, acesta este principiul care se ascunde în spatele armoniei cosmice a îngrijirii.

În mod constant UNUL se divide pe el însuși în MULȚI, într-o varietate năucitoare.

O știință, pentru a putea fi adevărată, trebuie să fie în măsură să distingă între esențial și non esențial și, trecând peste al doilea, să ajungă la un curent necontaminat de cunoaștere esențială care reprezintă rădăcina Evoluției Cosmice.

Ce trebuie să înțelegem prin medicină și, în special, o medicină cosmogonică?

Răspunsul meu este că medicina potențată nu este deloc medicină, cel puțin în sens grosolan.

Ca toate celelalte lucruri tangibile din lume, medicina potențată, în starea sa finală, nu este altceva decât o rază cosmică având o anumită culoare, vizibilă sau invizibilă.

Medicamentele noastre, când sunt potențate fotocromatic, devin raze de diferite culori cosmice. Alcoolul, zahărul sau laptele funcționează doar ca vectori ai acestor raze cosmice.

Toate medicamentele potențate fotocromatic nu sunt altceva decât raze cosmice de diferite culori, iar când acestea sunt combinate conform unui plan bine definit, devin atât de puternice încât nici un tratament nu mai pare imposibil.

Este necesară găsirea lungimii de undă a tuturor remediilor, și în funcție de lungimea de undă să se stabilească culoarea.

Razele au puteri individuale și nu dau greș în acțiunea lor, fiind dotate cu omnisciență și omnipotență, deoarece ele alcătuiesc corpul Principiului Creator Fundamental.

Omul, făcând parte din lume, este o mică lume sau un microcosmos, format exact din aceleași elemente care alcătuiesc lumea macrocosmică.

Dacă există căldură în lumea exterioară, atunci și el se încălzește, în timp ce iarna, când totul se răcește, omul fiind o mică lume, se răcește și el.

Elementele macrocosmosului sunt prezente și în microcosmos, iar atunci când se schimbă în acord cu legile

naturii, cauzează și schimbarea în om a echilibrului dintre cele trei elemente.

În limbajul fizicii nucleare, aceste trei elemente au nume diferite și sunt denumite Neutroni, Electroni și Protoni.

În acest caz, Neutronul reprezintă elementul Aer, care împarte atomii în Electroni și Protoni.

Atunci când Neutronii se unesc cu Electronii generează o căldură atomică, în timp ce atunci când se unesc cu Protonii, elementul rece, produc o răcire atomică.

Electronii așadar reprezintă focul (Pit), în timp ce Protonii sunt apă (Kaf).

Elementul Vânt (Vat) are extraordinara proprietate de a se amesteca și, după cum afirmă o veche zicală indiană: „Capacitatea de a se amesteca a aerului este mare. Amestecându-se, ajută celelalte două elemente. Când se unește cu focul, produce unde de căldură, în timp ce atunci când se unește cu apa produce un frig intens” .

Medicina Cosmologică are de-a face cu condițiile interne și cu cele externe, cu producerea și cu pierderea echilibrului elementelor cosmice în corpul omenesc.

Teoria lui Stromillo este omnicomprensivă, combinând între ele toate realitățile științifice și observațiile empirice care privesc sănătatea și boala omului. În plus, medicina cosmologică este un model care poate fi aplicat în tot ceea ce există în natură, în tot ceea ce înconjoară omul sau cu care omul este constrâns să vină în contact.

Cele 24 de ore care cuprind ziua și noaptea pot fi clasificate în felul următor: de la orele 6 la orele 10 predomină

elementul apă, de la orele 10 la orele 14 predomină elementul foc, de la orele 14 la orele 18 elementul aer.

Această regulă funcționează nu doar pe timpul zilei, ci și pe timpul nopții.

Atunci când se administrează medicamente, în acord cu legile cosmice, trebuie să ne amintim câteva lucruri: primul lucru, sistemul omenesc este un organism care se mișcă lent, nefiind un automobil care poate crește viteza în puține secunde.

De exemplu, oricât de bun ar fi medicul, un caz de cancer nu se poate vindeca în câteva ore.

Armonia este principiul central al Cosmosului. Aceasta este ordine, înțelegere, unitate, sub legile definite și invariabile care leagă toate entitățile care au tendința spre discordie, dezordine, separare.

Armonia are disonanțele și antitezele sale, așa cum ziua își are antiteza în noapte.

Armonia este viață, disonanța este moarte. Armonia este pace, disonanța este război. Armonia este frumusețe, disonanța este urâtenie. Armonia își regăsește expresia în Cosmos, disonanța își regăsește expresia în haos. Armonia este plăcerea sufletului, disonanța este durere.

Bolile au o putere proprie a lor, o viteză și o aură, pe care trebuie să le verificăm cu grijă.

Pentru a putea efectua tratamentul, medicina și boala trebuie să fie omogene.

Astfel, un medicament foc va vindeca cu bine o boală foc, însă nu va vindeca o boală aer, nici o boală apă.

Bătaia pulsului este vocea sufletului individual, de aceea trebuie să acordăm o deosebită atenție înseși cuvintelor bolnavului.

De obicei se disting trei categorii de boli:

- (1) ușor de tratat,
- (2) dificil de tratat,
- (3) imposibil de tratat.

Bolile din prima categorie pot fi tratate de toți, și aproape cu orice. Uneori se tratează chiar în mod automat, fără a fi necesar vreun tratament.

A doua categorie de boli trebuie tratată de persoane experte, iar dacă medicul nu este bun, pacientul are de suferit pentru mult timp.

Cea de-a treia categorie de boli poate fi tratată doar de către cei mai mari experți și poate fi tratată doar cu medicamente dinamice.

De obicei, în bolile aparținând primei categorii este implicat un singur element, în bolile aparținând celei de-a doua categorii sunt implicate două elemente, în timp ce în cea de-a treia categorie toate cele trei elemente sunt în dizarmonie.

Bolile au o rădăcină inițială. La rândul său, gândul are o putere inițială în producerea bolii.

Hrana, împreună cu medicamentele, are un rol esențial în tratarea bolilor. Importanța și funcția dietei în boală nu trebuie omisă din discuție.

Pentru a prescrie o dietă eficientă care poate fi valabilă în orice împrejurare, o importanță fundamentală o are cunoașterea elementului corespunzător.

Hrana, ca și medicamentele, are atributele sale cosmice distinctive.

Există o utilizare științifică a medicamentului cosmic care trebuie învățată. În funcție de propria natură particulară, sau de caracter, aceste medicamente pot lucra în favoarea sau împotriva scopurilor pacientului. Forța pe care acestea o degajă poate fi

folosită pentru a stimula acțiunea de însănătoșire între forțe sau poate fi utilizată pentru a genera o dizarmonie ulterioară și o agravare a condițiilor care se încearcă a fi ușurate. Este indispensabil ca cine le folosește să cunoască clar acțiunea dinamică a produselor fotocromatice potențate.

Chiar dacă medicamentele cosmosofice nuucid, deoarece sunt potențate dar nu otrăvitoare, cu toate acestea au o metodă corectă de aplicare și nu pot fi utilizate fără discriminare cu profit.

Experimente efectuate în Statele Unite și prezentate în New York Times. A. Wright-Patterson, în Ohio, într-o bază militară, a pus la punct un stimulator de zbor acționat de unde electromagnetice ale creierului. În statul New York, un grup de cercetători a învățat peste o sută de persoane să miște cursorul unui computer cu impulsurile emise de cele două emisfere cerebrale. În ambele cazuri acest lucru se întâmplă

pentru că undele emise de creier sunt captate de electroni aplicați la capul persoanelor și trimise apoi la computer, atât pentru simulările de zbor cât și pentru alte operațiuni. În acest mod s-a demonstrat că nu există numai unde radio, de căldură sau lumină, ci că în eter călătoresc multe alte unde, printre care și „undele gândului”.

În anii șaizeci, la Alma Ata, capitala Kazakstanului (astăzi independentă, pe atunci parte din Uniunea Sovietică), unde își are sediul Universitatea Academiei de Științe, un grup de cercetători a efectuat și a demonstrat în mod clar transmiterea la distanță a unei infecții virale în culturi celulare. Aceasta a fost posibil prin transmiterea unei frecvențe pe care o utilizează virusul și cu care reușește să comunice cu ADN-ul, comandându-i să producă o anumită secvență, când organismul din anumite motive devine receptor.

Un corp este sănătos când are propria sa frecvență bine structurată și activează în mod corect sistemul imunitar; atunci nu este vătămat de frecvența virusului. Dar dacă din anumite motive anumite celule își schimbă frecvența, iată că pot fi atacate.

Experimentele chirurgului ortoped Robert O. Beker din New York, care a făcut să crească cu succes membre amputate la animale precum broaștele, utilizând potențialul electric asupra părții amputate.

Această energie subtilă a avut de-a lungul istoriei nume diferite, dar ea este mereu aceeași care dintotdeauna este înrădăcinată în fiecare formă a manifestării: „Pneuma” grecilor antici, „substantia subtilissima” a lui Paracelso, „forza odică” sau „od” a baronului Karl von Reichenbach, „mana” doctorului Oberbach, „orgon-ul” lui Wilhelm Reich, „prana”

disciplinelor yoghine, „bio-plasma” conform terminologiei folosite astăzi.

Ce mister minunat construcția noastră, care se înregistrează în substanța nervoasă, care fotografiază, pentru a elabora din nou, lumina ce îi parvine în mod reflex din Cosmos și din întreg țesutul uman: Umanitate cosmică, și parcurge, asemănător Planetei noastre, traiectoriile elipsoidale ale lumii cerești, astfel încât viața noastră se desfășoară într-un vârtej de armonie, care ar fi solemnă precum drumul Soarelui, dacă am fi în posesia luminii biologice, ale cărei puteri sălășluiesc în creier!

Viața este una: celula nemaspermică și cea ovulară înmagazinează ceea ce mâine se va dezvolta în bioenergie; gândul este cea mai minunată manifestare a acestor bioenerгии.

Enigmele sunt neliniștea gândului nostru, tentația fanteziei, elementele luptei noastre! A ști să pronunțăm *l'ignorabimus* al lui Du Bois Raymond în fața misterelor vieții înseamnă să te simți mare în propria micime, supus legilor care ne stăpânesc, să te simți introdus în mișcarea universală.

Masa lichidă a organismului omenesc, reprezentată de sânge, de limfă și de lichidele organice asemănătoare inundă, așa cum face marea cu pământurile, toate țesuturile, astfel încât trebuie să considerăm și să concepem propriul corp ca fiind micul nostru glob pământesc, unde marea este reprezentată de masa lichidă a sângelui; pământurile, insulele, continentele de diferitele organe care trăiesc scaldate,

umezite de această mare umană, unde se petrec întâmplări nu mai puțin laborioase decât cele pe care le observăm în afara noastră, unde se desfășoară o mișcare fără opriri; fermentează, palpită și explodează viața noastră cu fluxuri și refluxuri către mișcarea universală.

Faptele din lumea exterioară, prin organele noastre de simț (vedere, auz, gust, miros, simțul tactil) stimulează celulele noastre ganglionare. Fiecare din aceste celule are în interiorul său o construcție fină de corpuri de albumină, care demonstrează o puternică tendință de a se descompune chimic. Viața și moartea unui individ depind doar de echilibrul labil sau stabil ale acestor compoziții de albumină.

Aceste molecule sunt asemănătoare cu niște corpuri explozive, care la cea mai mică ciocnire explodează.

Însă în timp ce dinamita, după explozie, devine complet stabilă, în molecula de albumină rămâne mereu un germen care se reconstruiește și revine la starea explozivă anterioară.

În permanenta decadență și reconstrucție a acestor sensibile molecule constă faptul vieții, a cărui expresie sunt diferitele manifestări vitale. Fiecare schimbare care se petrece în molecula unei celule produce o anumită cantitate de energie, care crește o dată cu forța și cu decadența atomului, cauză din care celulele bine dezvoltate sunt mai bogate în energie decât cele inactive.

Fiecare activitate, fiecare gând și sentiment ale unui individ este consecința unei excitații care vine din lumea exterioară.

Ceea ce am experimentat în noi de la naștere până în prezent se asociază cu alte concepte fixe și înnăscute, care se completează reciproc. În acest fel psihicul devine un complex de reflexe. Așa cum la oaie, când vede mielul sau când îl aude behăind, apare secreția de lapte.

Stimulii continui dezvoltă structura celulelor noastre. De la anumite celule se transmit anumite sunete, culori, mirosuri; anumite legături de celule ganglionare, provoacă anumite gânduri, anumite iritații ale mușchilor, ale vaselor, provoacă anumite modificări în repartizarea sângelui care prin teamă sau plăcere suscită sentimente.

Mișcarea moleculară a celulelor – atât ale creierului cât și ale mușchilor – produce energii care, dată fiind tensiunea lor ridicată, tind mai puternic către disoluție. Tensiunea este legată de ceva neplăcut, detensionarea produce plăcere. Plăcerea și displăcerea sunt deja criterii ale sufletului. Din principiul plăcerii și displăcerii putem deduce multe părți esențiale ale vieții noastre psihice: sentimente, imaginații, gânduri, acte de voință etc.

Doctrina celulelor nu a găsit formula pentru originea sufletului, ci a simplificat-o.

Ni se pare un nonsens să vorbim despre „bolile psihice”. Boala nu este în acord cu natura sufletului, deoarece sufletul este în sine intangibil.

Dacă noi vorbim totuși de „boli ale sufletului”, nu putem să considerăm afectat curentul vital care traversează starea activă a celulelor, ci doar sistemul prin care se manifestă acest curent vital. În același fel în care undele electrice care traversează eterul sunt împiedicate să se manifeste de

deranjamente la aparatele receptoare, fără ca pentru acestea să se piardă și cea mai mică parte a forțelor lor.

Dar în bolile psihicului uman au rămas intacte și aparatele receptoare, adică celulele creierului; pentru că dacă nu ar fi așa, nu s-ar putea vorbi despre boli ale sufletului (nevroze), ci de tulburări ale spiritului (psihoze).

Și totuși, în ciuda integrității anatomice a aparatelor nervoase ale omului, se pot manifesta grave anormalități în gândurile și acțiunile sale, motiv pentru care el este un „bolnav de suflet”.

Omul, copil etern care aspiră cu intensitate la eliberarea sa.

Spiritele sunt lumină – esență în stare fluidă. Corpurile sunt lumină – esență în stare solidificată.

Trebuie să fiți focuri de artificii cosmice.

Aproape toți suntem sensibili doar la „scara obișnuită” a culorilor. În viziunea metafizicii, există multe scări de energie și culoare, precum scările muzicale, din ce în ce mai dense în lumină pe măsură ce se avansează către înălțimea rezonanțelor. Există deasupra capului culori, radiații de „lumină pură” pe care nici măcar cei mai buni clarvăzători nu le pot cuprinde în termeni pământești.

Suntem înconjurați de eter, înotăm și fluctuăm în interiorul acestuia precum peștii în apă. Dacă înotăm bine, supraviețuim mai bine. Valorificând curgerea acestei substanțe putem întineri corpul. Eterul este maleabil și cu

fiecare gând al nostru ia o formă. Aceste „forme ale gândului” plutesc în jurul nostru și se îndesesc în lumea invizibilă.

Forma aurei este creată de volumul și de presiunea energiilor care cad ca o ploaie peste noi și din care o parte coboară pe pământ și este absorbită de acesta. Avem energii sub picioare, iar energiile picioarelor sunt importante. Dacă picioarele încetează să mai emită energie, probabil ne aflăm în preajma unui infarct; și este interesant de remarcat că, de obicei, radiațiile picioarelor unui epileptic sunt neregulate înaintea unui atac. Ținerea sub control a radiațiilor picioarelor ar putea fi o bună formă de medicină preventivă.

Lumea noastră completează ciclul celor douăzeci și patru de ore mișcându-se de-a lungul spectrului culorii. Mobilitatea luminii este atât de fantastică încât orice lumină statică constituie deja o impunere pentru energia ființelor omenești.

În foton, energia, informația și conștiința reprezintă o unitate indivizibilă, drept pentru care orice modificare a acestuia va modifica întregul, adică întreaga energie (informație și conștiință).

Conștiința cosmică a fost redefinită de ruși: „*câmp informațional al Universului*”, din care fotonii sunt unitățile de informare.

În realitate, toate procesele de informare și de comunicare sunt mediate de fotonii diferitelor benzi electromagnetice (unde radio, TV, radar, microunde, infraroșu, lumină vizibilă, ultraviolete, raze X, raze cosmice)

sau se petrec prin schimburi de electroni de care depind procesele fizice, chimice, biologice și cibernetice.

Biofizicianul german Popp F. a documentat că procesele energetice metabolice mai importante ale celulelor sunt înlesnite de informații, care vin pe o bandă îngustă a ultravioletului.

Acest corp energetic/electromagnetic, cu toate că este invizibil, există....

ECHILIBRUL ESTE VIAȚĂ NATURA MATERIEI PE A 49-A VIBRAȚIE

**TOT CE ESTE VIU (ÎN OPOZIȚIE CU MATERIA ÎN CARE
VIAȚA SE MANIFESTĂ) ESTE CONSTITUIT DIN
ENERGIE.**

(1) Viața este culoare. Fiecare organ are o culoare a sa specifică.

(2) Fiecare culoare are o proprie inteligență și o polaritate.

(3) Fiecare culoare este conștientă de propriul rol funcțional și acționează în mod selectiv.

(4) Fiecare culoare își desfășoară funcția la nivel individual și colectiv.

(5) În mod obișnuit culoarea este constituită de alimentul corespunzător la momentul potrivit.

OMUL ESTE EXPRESIA VIE A CULORII PE A 49-A VIBRAȚIE

Lumina este radiație vibrantă. Lumina care este percepută este banda oscilantă corespunzătoare celei de-a 49-a vibrații. Fiecare vibrație cu o înălțime superioară posedă o cantitate dublă de vibrații la cea de-a doua față de primele patru vibrații ale celei de-a doua, astfel cum față de primele opt vibrații ale celei de-a treia, același lucru pentru primele șaisprezece ale celei de-a patra, pentru primele treizeci și două ale celei de-a cincina și așa mai departe, pe măsură ce se urcă pe scară. Diferența existentă între culorile luminii perceptibile depinde de frecvența lor vibratorie:

- a) roșul este culoarea care are cea mai joasă frecvență și are o amplitudine oscilatorie de 436 trilioane de ori pe secundă.
- b) violetul este culoarea care are frecvența cea mai înaltă și are o oscilație de 731 trilioane de ori pe secundă.

INTERPRETAREA DINAMICII REMEDIILOR FOTO-CROMO-RADIANTE ALE LUI STROMILLO

Un microorganism aparținând unui anumit grup se poate transforma într-un altul oarecare din interiorul aceluiași grup, schimbând ușor mediul chimic. Și este suficientă uneori modificarea a doar două părți dintr-un milion. În acest fel se poate observa cum schimbări metabolice imperceptibile în țesuturile corpului pot să provoace transformarea unui microorganism caracterizat de o anumită culoare într-un altul care face parte din același grup cu primul, dar având altă culoare. Descoperirea noastră arată modul în care schimbarea produsă de mediul chimic modifică frecvența care, la rândul ei, modifică vibrația cromatică, provocând prin urmare o schimbare în organism.

Organismul trece de la o vibrație la alta.

Se poate observa imediat modul în care un organism cedează dacă este supus unor anumite frecvențe letale. Un tip de rază eficientă este raza cromatică.

Fiecare microorganism are propria frecvență vitală sau o gamă vibratorie în banda luminoasă. Ca o consecință logică trebuie să admitem că fiecărui tip de microorganism îi corespunde o frecvență de radiație sau o amplitudine de oscilație letală pentru acel microorganism.

Toate medicamentele noastre cromo-foto-radiante, în special cele potențate, nu sunt altceva decât raze cosmice de diferite culori, iar când acestea se combină conform unui plan bine definit devin atât de puternice, încât nici un tratament nu mai pare a fi imposibil.

Este necesară găsirea lungimii de undă a tuturor remediilor, și în funcție de lungimea de undă să se stabilească culoarea.

Razele au puteri individuale și sunt infailibile în acțiunea lor, fiind dotate cu omnisciență și omnipotență, deoarece ele alcătuiesc corpul principiului creator fundamental.

Razele intră în corp cu medicamentul, identifică celulele bolnave și le eliberează de boală.

Medicamentele cromo-foto-radiante concepute de Stromillo influențează mișcarea: acestea creează o paletă de intensități și mișcări diferite, ce nu pot fi realizate de nici un instrument. Aceasta are loc deoarece culorile radiante neutralizează orice tip de energie care acționează asupra unei forțe vitale, în același fel în care o undă neutralizează o altă undă având intensitate și forță diferite. Orice mijloc sau metodă terapeutică va trebui să aibă ca scop regularizarea unei mișcări anormale ca ritm și ton.

Când primăvara griului arid al câmpiilor îi ia locul verdele strălucitor, înseamnă că milioane de muguri se deschid, proaspeți, din vechile rădăcini; în același fel reînnoirea modului de a gândi, esențială pentru timpurile noastre, se poate realiza doar printr-o transformare a opiniilor și a idealurilor majorității, printr-o reflecție individuală și generală asupra semnificației vieții și a lumii.

Mario Michelangelo Stromillo

ENTUZIAȘTII AU REPETAT

Contribuția substanțială pe care Mario M. Stromillo a adus-o la terapiile dinamice și care să sperăm că va căpăta și în Europa occidentală importanța pe care o merită, constă în aplicarea la aceasta a Legilor Cosmice, fundament în jurul căruia se rotește întreaga Medicină a Școlii lui Stromillo.

Creația de neîntrecut a lui Stromillo, de importanță fundamentală pentru întreaga lume, este prima Școală de Cosmologie Clinică și Geneză Umană. Doar aceasta ar trebui să fie suficient pentru a-l plasa în sentimentele oamenilor ca pe unul dintre cei mai mari binefăcători ai umanității. Opera sa recentă de Biofizică atomică pentru medici va constitui mereu un ghid pentru găsirea frecvențelor energetice ale medicamentelor. În viitor, intuițiile sale cosmice vor fi studiate împreună cu implicațiile lor cele mai profunde.

Teoria utilizării energiei cosmice în cadrul terapiei medicale este una dintre cele mai mari, nobile și de excepție contribuții oferite de Stromillo culturii mondiale.

Mario Michelangelo Stromillo, cu genialitatea sa, a străbătut timpurile, condamnând medicina grosieră și dând lumii, pentru prima oară în istorie, medicamentele atomice cu frecvență prestabilită.

Stromillo este maestrul inițiat, medicul care a depășit toate Școlile și toate învățăturile. Este eroul contemporan care își lasă amprenta leonină în toate domeniile științei.

„FERICIT COPILUL CARE SE LASĂ CONDUS DE CURIOSITATE PENTRU A SE DESCHIDE UNOR NOI CUNOȘTINȚE FĂRĂ PREJUDICII.”

„CREIERUL NU ÎNȚELEGE ALT LIMBAJ ÎN AFARA CELUI ELECTRIC.”

„COSMOSUL INFINIT ESTE DOAR UN ORGANISM CARE TRĂIEȘTE ȘI CARE DĂ VIAȚĂ; AȘADAR VIAȚA IA NAȘTERE DIN VIAȚĂ ȘI NICIODATĂ DIN MOARTE.”

Canoanele de mai sus sunt extrase din conferința care a avut loc la Facultatea de Fizică a Universității de Vest din Timișoara vineri, 26 mai 2006 orele 18, susținută de către Mario Michelangelo Stromillo, cu tema: „Atomicitatea corpului uman” (noțiuni de biofizică atomică și cosmologie clinică).

Mario Michelangelo Stromillo este un mare reprezentant al conștiinței cosmice. Acesta, pe parcursul întregii sale vieți, a cucerit și a dăruit, în mod durabil, Umanității; opera sa nu poate fi ștearsă, va rămâne în istorie pentru a atesta enorma valoare a vieții sale omenești, în evoluția sa. Acesta a lăsat urme de neșters ale drumului nostru, colorând conștiința și exprimând virtutea umană a tuturor timpurilor.

ACESTA A REPETAT

„Minunile culorilor, fascinația care emană din lumină, sunt elaborări ale atributelor vieții. Din neuroepiteliul tegumentelor la puterile celulei cerebrale. Păsările, care cuceresc căile aerului, folosesc, mai mult decât celelalte animale, vibrațiile fizice ale luminii, care se exprimă în cele mai variate fotocromii, fotosinteze și fotoanalize ale razei solare, oferă, în psihicul lor rudimentar, primele exemplare din ceea ce vor deveni, într-un viitor biologic.”

„Lumina solară devine lumină biologică în om: acesta o traduce în Artă, în sentiment, în afectivitate, în gândire, în conștiința etică. Marii maeștri sunt aștrii de primă grandoare, care își trimit lumina, cucerită și transpusă în reflexele interumane, prin intermediul capodoperelor Artei lor și ale Acțiunilor lor. Dante, Hugo, Shakespeare, Goethe reprezintă, în tonalitatea și în gama cea mai strălucitoare, lumina biologică a respectivelor lor stirpe.”

„Sănătatea se cucerește prin educația în spiritul luminii, sursă de inepuizabilă energie pentru puterea noastră musculară, mângâiere educativă pentru simțuri, gimnastică foarte valabilă pentru cucerirea libertății mișcărilor, sentimentelor, gândurilor. Ignoranța este obscuritate, lipsa luminii intelectuale, după cum moartea reprezintă termenul final în utilizarea luminii solare. Ibsen, subjugat de un adevăr artistic, l-a făcut să invoce pe un personaj al său muribund: - Soarele! Soarele!

...Goethe, murind, a murmurat ultima sa dorință arzătoare: Mehr licht (Mai multă lumină)". Italianul Foscolo, în ascensiunea lirică, cânta:

*De ce ochii omului caută, murind
Soarele; și toți, cu ultimul suspin,
Își expun piepturile luminii ce se stinge!*

În anul 1640 Descartes definește epifiza ca fiind „sediul sufletului” și veriga de joncțiune dintre *res cogitans* e *res extenso*, postulând de asemenea existența unei conexiuni ochi - epifiză - mușchi și atribuind în acest fel, intuitiv, o semnificație funcțională epifizei, ca mediator al efectelor luminii asupra aparatului muscular.

Din acel moment pineala a fost dată uitării.

Abia astăzi, în lumina noilor cercetări efectuate de Stromillo, atenția se îndreaptă din nou asupra epifizei.

Pineala nu este doar o glandă, ci, ca și măduva suprarenalei, UN TRANSDUCTOR NEUROENDOCRIN: schimbă un input nervos, un neuro transmițător, într-un output hormonal care pleacă în circuit. Input-ul nervos este NA, emisă de nervii ortosimpatici postganglionari, output-ul hormonal este melatonina. Sinteza acesteia din serotonină este catalizată de două enzime (Nacetiltransferază - SNAT - și hidroxindol - O - metil transferază - HIOMT-), care sunt caracteristice pentru pineală. Pinealolici sintetizează ei înșiși serotonina din triptofan , aminoacid esențial, prin aceeași cale utilizată de neuroni.

Sinteza și secreția de melatonină sunt reglate de percepția luminii: este interesant de observat că pineala provine dintr-un organ fotoreceptorial, care funcționează ca un „al treilea ochi”, prezent la unele specii de reptile și amfibieni. Pineala mamiferelor nu reacționează însă direct la lumină, ci impulsul luminos, captat de retină, ajunge la nucleul suprachiasmatic, zonă implicată în geneza ritmurilor biologice; de aici informația trece spre hipotalamusul lateral de unde se despart fibrele eferente directe la măduva toracelui, unde își au originea fibrele care se termină în neuronii preganglionari ai nucleului cervical superior care

proiectează în pineală. Așadar lumina determină ritmul circadian și circanual al melatoninei, a cărei secreție este maximă în timpul nopții și minimă în timpul zilei (apogeul se înregistrează în jurul orelor 02.00 noaptea).

Melatonina sporește activitatea interferon-dependentă a celulelor NK.

Aceste observații stau ca mărturie pentru un rol imunomodelator al pinealei în sens stimulator și antagonist vis a vis de stress, prin acțiunea melatoninei asupra celulelor imunocompetente și cu intervenția opioizilor endogeni.

Deci pineala pare a fi un centru fundamental de sincronizare a ritmurilor organismului cu ritmurile mediului înconjurător, printr-o acțiune asupra diverselor sisteme, printre care, așa cum am mai spus, sistemul imunitar.

Este prin urmare evident că orice factor care interferează cu desfășurarea normală a complexelor cicluri bioritmice ale organismului, nu doar alterează o secvență normală de adaptare și apărare, ci favorizează formarea unor precursori ale maladiei somatice.

Această fascinantă ipoteză de lucru nu este încă o teorie concluzivă, organică, chiar dacă este posibil încă de pe acum să se întrevadă în acest sens aplicații terapeutice. În principiu ipoteza este aceasta: acțiunea factorilor endogeni și exogeni (factori psihosociali, stress, factori fizici din mediul înconjurător) provoacă, prin acțiunea asupra detectorilor, alterarea sistemelor cronobiologice, neuro-endocrino-imunitare, determinând astfel apariția bolii. Principalul mediator al acestui joc pare a fi glanda pineală. Deci unul dintre mecanismele prin care factorul psihologico-social și de mediu poate, mai mult sau mai puțin, să pregătească terenul

pentru apariția bolii, este tocmai un mecanism cronobiologic mediat de pineală.

În acest scop pare destul de îndreptățit conceptul că pineala poate să îndeplinească rolul de „reglator al reglatorilor” în organismul animal, configurându-se ca mediator între mediu și individ și ca modulator menit să mențină homeostaza, înfruntând tot ce o amenință să o compromită. Așadar nu doar un „hormon antistress”, ci mai mult un homeostatic care antagonizează efectele stresului atunci când acesta se prezintă ca un „inhibicion de l’action” și este deci periculos pentru supraviețuirea individului. Este necesar, în fine, să ne amintim că pineala este sensibilă la schimbările câmpurilor electromagnetice din mediul înconjurător și deține deci caracteristicile „celui de-al treilea ochi” pe care în trecut unii gânditori i le-au atribuit intuitiv; este deci fascinant să utilizăm ca ipoteză de lucru posibilitatea ca acest organ să aibă funcția de antenă pentru energiile „subtile” care ne ajung din ecosistemul exterior.

SPIRITUL ESTE CEL CARE MODELEAZĂ SÂNGELE UMAN

Faptul că sângele este în conexiune cu spiritul este ușor de demonstrat. Este de ajuns să ne gândim că numai o dată cu intrarea spiritului în corpul infantil în formare, deci cu încarnarea, care are loc într-o etapă bine determinată din dezvoltare, exact când fătul începe să efectueze primele mișcări și în același timp sângele în micul trup începe să circule, în timp ce în momentul morții pământești, când spiritul a abandonat corpul, sângele încetează să mai pulseze și încetează cu totul de a mai exista.

Deci și sângele este prezent numai în răstimpul cuprins între sosirea și plecarea spiritului.

Să ne reîndreptăm atenția asupra sângelui, care cu iradierile sale diferite constituie baza temperamentelor, deoarece sufletul de fapt este legat, până la o anumită limită, de calitatea iradierilor sanguine. (Fiecare om are iradieri sanguine diferite ... care se schimbă de mai multe ori pe timpul vieții pământene). Deoarece acum maturitatea și starea de sănătate, și prin urmare vârsta unui corp fizic contribuie la alterarea compoziției sângelui, ar putea fi nedreptate într-o interdependență ca aceasta, însă aceasta este anulată de faptul că spiritul este în măsură să schimbe compoziția, ceea ce în același timp reprezintă misterul unei zicale, conform căreia „spiritul modelează corpul”.

Cu scopul de a clarifica mai bine subiectul ne vom opri scurt timp asupra unui alt fapt: că sângele nu este în legătură doar cu corpul, se poate deduce cu ușurință din diferența care se poate dovedi imediat dintre sângele uman și sângele animal!

Compoziția esențială a celor două tipuri de sânge diferă foarte mult între ele. Dacă ar fi doar corpul acela care produce sângele, asemănarea ar trebui să fie mult mai mare. Însă mai există ceva de necontestat: în cazul sângelui uman este vorba despre spirit! Sufletul animalului în schimb, care acționează prin intermediul corpului, este de altă natură și nu intră în sfera spiritualității, care îl face pe om să fie om. Prin urmare înseamnă că sângele este chiar în mod *obligatoriu* complet diferit!

Această ipoteză a mea servește nu doar pentru sănătatea corpului nostru, cât mai ales pentru supraviețuirea Eu-rilor noastre!

VIATA ESTE UN ANSAMBLU DE OSCILĂRI NUCLEARE ÎN PERFECTĂ ARMONIE ÎNTRE ELE

Scria dr. Jean Picard: „Noi trăim într-un imens câmp electromagnetic, rezultat al schimburilor permanente dintre pământ și Cosmos. Fiecare viețuitoare, deci și omul, este o mașină electromagnetică, un receptor, un condensator, un transformator și un emițător sensibil al armoniilor Cosmosului”. În aceste postulate, împreună cu cele ale fizicianului și

biologului rus Georges Lakhovski și ale fizicianului Oppenheimer, își au origine cercetările mele.

Punctul de plecare este mereu același sau principala considerațiune că corpul uman este sediul unor fenomene electrice și se intuiește că aceste fenomene includ manifestări variate. Astfel corpul nostru, în ansamblul său, emite propriile vibrații, ca de altfel fiecare organ în parte, fiecare țesut, infinitele celule. Aceste vibrații de natură electrică și electromagnetică sunt probabil agentul motor al vieții vegetative și, în caz de boală, organele bolnave și partea afectată de acestea emit vibrații neregulate.

Ar fi bine să nu uităm că fiecare element chimic, ca de altfel fiecare metal oscilează cu o anumită și exactă lungime de undă, după cum fiecare germen viu posedă o undă proprie specifică. **Totul în natură vibrează!**

Toate celulele vegetale și animale emit vibrații luminoase cu lungime de undă și frecvență vibratorie determinată.

Echilibrul electric și chimic al proceselor celulare este determinat de reacțiile luminoase ale culorilor pentru diferitele celule și pentru diferitele țesuturi. Schimbările electromagnetice și chimice provocate de acțiunea undelor luminoase sunt puse în evidență de activitatea mușchilor netezi, deoarece aceste unde se comportă ca niște mijloace de transport pentru undele electromagnetice, „puterea” lor putând fi utilizată pentru tratarea bolilor.

Considerăm că există o strânsă legătură între micșorarea câmpului magnetic terestru și anumite boli. Terra este un câmp magnetic staționar, omogen, care acționează în mod constant și se adeverește din ce în ce mai mult că forța pământului scade în mod progresiv. Conform celor spuse de Kawai, gradientul său a scăzut cu 50% în ultimii 500 de ani, cu o cădere de 5/6% în ultimul secol. Un câmp magnetic acționează deoarece provoacă o forță electromotoare indusă într-un conductor în mișcare cum ar fi chiar corpul uman. În organismul nostru ionii se află într-un flux constant, iar acest flux poate fi considerat ca și un curent electric. Fleming scrie că, atunci când vasele de sânge sunt supuse unui câmp magnetic, se creează o forță către aceștia care stimulează circulația sângelui. În general, când este aplicat corpului uman, un câmp magnetic determină o schimbare electrică, dar aceasta nu este un adaos de energie, este doar convertirea unei părți de energie motorie în energie electrică.

Numeroasele cercetări experimentale finalizate în ultima vreme pe corpurile vii, microbi, plante, celule în vitro, ouă, animale și chiar pe corpul uman au demonstrat în mare

măsură o acțiune pozitivă a magnetismului asupra lor, fără apariția unor efecte negative.

Câmpul electric al Pământului este o forță electrică naturală care produce efecte benefice asupra organismelor umane sau viețuitoarelor în sens general. Experimentele efectuate au demonstrat cum câmpul electric produce, în interiorul corpului, un curent electric care excită întregul organism și sistemul său nervos, lucru care, în schimb, amplifică randamentul cerebral. Efectele benefice atribuite câmpului electric sunt datorate acțiunii combinate a câmpului electric pozitiv și a ionilor negativi suspendați în mod liber în atmosferă, acțiune prin care câmpul electric este la originea mișcării, dar în care ionii sunt purtătorii sarcinii electrice. Astfel un curent electric continuu traversează atmosfera și întregul corp uman: în condiții atmosferice normale acest curent electric continuu este de ordinul a 10 - 12 amperi pe secundă, prin corpul considerat în ansamblul său și aproximativ de 13 - 16 amperi pe secundă pe centimetru pătrat. Acești curenți sunt extrem de slabi, dar acest lucru nu îi împiedică să aibă o importanță vitală.

Atracția lunii considerată la nivelul unei picături de apă este o forță absolut neglijabilă. La scara oceanelor, aceasta antrenează fenomene cosmice de maximă importanță pentru suprafața globului pământesc: alternanța mareelor, care deplasează miliarde de tone de apă! Dat fiind că se află mereu ioni suspendați în mod liber în aer, prezența câmpului electric pozitiv și intensitatea acestuia sunt factorii cei mai importanți în geneza acestui curent electric continuu prin corpul uman: aceștia, prin urmare, stau la originea efectelor benefice produse. Fără prezența acestui câmp electric ca forță motrice,

ionii ar rămâne immobili și nu ar exista nici un alt curent, așadar nici un efect fiziologic. Curentul electric cauzat de prezența unui câmp electric traversează toate celulele, toate organele și chiar întregul sistem nervos, stimulează în plus metabolismul, precum și celelalte funcții fiziologice ale organismelor vii. Dacă organismul stă într-un loc sau spațiu în care nu există un câmp electric pozitiv sau dacă acest câmp este prea slab, apar oboseala, apatia, lipsa de vitalitate. Acestui lucru trebuie atribuită cauza principală a senzației de oboseală și moleșală pe care le simțim în automobile, în avion, în tancuri, în trenuri și astăzi și în navele spațiale.

Știința pentru care contează doar ceea ce poate fi cântărit și măsurat denumește fantasmagorii multe fenomene până acum inexplicabile; însă aceste fenomene își găsesc acum o explicație, după ce am reușit să măsurăm și să generăm undele scurte.

Microundele sunt acele radiații electromagnetice care au o lungime de undă între 0 și o miime și ceva. Fiecare organism oscilează cu o lungime proprie de undă de bază. Această undă de bază depinde, poate, de lungimea cromozomilor, purtătorii înzestrării ereditare.

Dacă în organism pătrund alte unde cu lungimi diferite, pot apărea boli, în cazul în care organismul nu este în stare să lupte împotriva acestora, neutralizându-le. În acest fel se explică acțiunea bacteriilor și a virusilor care intră în celulele organismului, dar și procesele de respingere la transplanturi, când organul transplantat oscilează cu o undă diferită.

Hotărârea de a mă fi dedicat cu pasiune acestei cercetări „alternative” își are rădăcinile în recunoașterea faptului că medicina academică actuală, negând încă existența corpului

astral, al sufletului și neaprofundând cunoașterea în domeniul vieții eterice, nu va fi **niciodată** în măsură, în ciuda progreselor enorme în domeniul cercetării științifice, nici să recunoască, nici să rezolve sau să vindece cu rezultate satisfăcătoare complexitatea multelor maladii.

Fiecare însă, orice metodă terapeutică ar practica, are datoria de a-și pune severa întrebare, dacă propria decizie și propria alegere sunt în conformitate și cu Legile Universale care acționează în Creație și dacă, în baza acestui lucru, sunt chiar cu adevărat utile și eficiente din punct de vedere spiritual.

Folosesc cu bună știință cuvântul „spiritual”, chiar dacă bănuiesc că anumiți cititori ar putea fi iritați.

De ce spiritual? Răspunsul este foarte simplu. Deoarece nucleul al înseși naturii umane este de origine spirituală și propriu în dobândirea conștiinței în acest domeniu – deci în dezvoltarea personalității spirituale este implicit sensul Vieții.

Spirit nu înseamnă intelect.

Spiritul este scânteia de Viață ce provine de la Dumnezeu, care are posibilitatea de a se dezvolta, de a deveni conștientă prin experiențele interioare. Prin aceasta ființa umană are o mare responsabilitate: ea poate înnobila sau trimite în ruină pe sine însăși și întreaga Creație care i-a fost încredințată.

Rolul intelectului în schimb este acela de a servi spiritul aici, pe pământ.

Pentru fiecare din noi trebuie să fie clar că fiecare intervenție și fiecare formă de influență asupra aproapelui implică o enormă responsabilitate, la care mai ales noi, cei

aflați în exercițiului profesiei noastre, suntem supuși în mod special.

Reușita unui terapeut trebuie să constea în evitarea distrugerii armoniei și echilibrului dintre sufletul și corpul bolnavului, dacă acesta mai există încă și, în caz contrar, în restabilirea acestor factori.

Este îngrijorător să constați câte persoane suferă în ziua de azi de sindroame depresive și de dereglări având așa-zis caracter nevrotic.

Este de asemenea îngrijorător să constați cât de puțin se preocupă reprezentanții medicinei academice pentru restabilirea echilibrului acestor persoane...Dar cine nu crede în suflet nici nu îl poate vindeca! ...

A cui, dacă nu a terapeutilor, ar fi datoria de a-și pune întrebări despre posibilele origini ale acestor tulburări? Despre posibilele influențe - endogene sau exogene - care ar fi putut contribui la dezvoltarea unei stări asemănătoare?

Medicii școlii noastre știu că în cea mai mare parte a cazurilor originea acestor tulburări trebuie căutată în această societate modernă, din care lipsește orice formă de hrană spirituală, orice formă de dragoste pentru aproapele nostru și care, orientată spre profit, spre materialism și egoism, îi conduce inexorabil pe mulți către izolare socială.

Calitatea terapeutului, cunoștințele sale de fizică atomică, fără a fi separate de o excelentă capacitate de interpretare, înțelepciunea sa în ceea ce privește Legile Universale determină posibilitatea ajutorului atât de necesar.

Terapeutul trebuie să aibă dezvoltate acele capacități de care pacientul nu beneficiază încă, astfel încât să i le poată transmite. Pacientul trebuie să învețe să le asimileze, să le

accepte și apoi să le practice, dacă vrea să își regăsească sănătatea și echilibrul.

O pastilă nu poate vindeca o deficiență sau o dizarmonie a psihicului sau a sufletului.

Dimpotrivă!

Antidepresivele sau tranchilizantele, care astăzi umplu buzunarele oricui are o problemă existențială și nu este în stare să o rezolve de unul singur contribuie ulterior la reprimarea problemei și la cei care le înghit cu aviditate, senzația iluzorie și efemeră a unei minți libere și proaspete. Iluzorie, pentru că aceste medicamente acționează cu violență și doar temporar asupra anumitor centri din creier și aduc marele dezavantaj de a crea dependență pentru cine le consumă.

Acestea reprezintă un ulterior jug pentru aceștia, care chiar și fără acestea sunt deja ființe umane slăbite și rătăcite.

Aceste canoane de biofizică atomică și fizică astronomică medicală au fost scrise cu intenția (sarcină foarte anevoioasă) de a aduce la cunoștința publicului bazele mizere pe care omul crede că se întemeiază obiective propriile percepții senzoriale.

Prin percepțiile sale senzoriale omul crede că poate analiza și accepta obiectivitatea realității înconjurătoare și, de-a dreptul, pretinde că se poate defini pe sine însuși: acesta se observă, se ascultă, se atinge și se convinge astfel de propria individualitate obiectivă, de propria delimitare fizică într-un spațiu și într-un timp pe care el continuă, de fapt, să le considere categorii absolute.

Dar pe ce baze mizerabile își întemeiază omul propriile percepții senzoriale!

Aș trece peste faptul că lipsurile, carențele fizice congenitale sau dobândite și diverse niveluri de ascuțime senzorială le pot furniza indivizilor diferite informații, chiar și mai puțin conforme cu obiectele exterioare, în măsura în care s-ar putea obiecta că, în orice caz, rămâne la fel și obiectivă pentru marea majoritatea a oamenilor.

Aș atrage mai degrabă atenția asupra limitării informațiilor ce se obțin prin simțuri, astfel încât se ajunge la cunoașterea doar a unei părți infinit de mici din realitatea „exterioară”.

Lungimile de undă perceptibile de către retina ochiului sunt, după cum se știe, foarte limitate: dacă intervalul acestor lungimi de undă perceptibile ar fi, de exemplu, în câmpul infraroșiiilor, noi am percepe „realitatea” doar în „blocuri” mai mult sau mai puțin mari, dar absolut uniforme în interiorul lor ca și intensitate de culoare, având aceeași temperatură! Peisaje naturale întregi, colorate în modul cel mai variat, ar fi percepute într-un singur bloc lipsit de formă! Și, în acestea, „pete” mai calde ar defini ființele omenești, absolut de nedistins dacă ar fi apropiate între ele!

Aproape de neimaginat ar fi informațiile ce se pot obține din exterior dacă simțul vederii ar opera în spațiul ultravioletelor sau al Razelor X!

În mod analog, trebuie să ne gândim la ceea ce am putea asculta dacă simțul auzului ar avea ca spațiu de funcționare ultrasunetele: desigur nici o „discuție” nu s-ar putea auzi, ci alte zgomote sau zumzete ar ajunge la creierul nostru!

Să ne imaginăm, în sfârșit, ce simț al „realității” am avea dacă percepțiile noastre senzoriale ar opera doar în câmpul undelor radio sau electromagnetice slabe!

Și totuși, toate acestea există, chiar dacă nu pot fi apreciate de simțurile noastre așa cum sunt: putem, deci, să afirmăm că este într-adevăr obiectivă și absolută „realitatea” pe care o percepem?

Această iluzie ia naștere din faptul că creierul s-a dezvoltat în mod organic, apt să decodifice în exclusivitate tipul de informație care parvine în baza caracteristicilor senzoriale așa cum sunt, și că același creier, astfel organizat, este în măsură să formuleze exclusiv gânduri susținute în mod indisolubil de acest aspect parțial și extrem de mic al realității. Marea limită a capacității noastre de a gândi conștient este, așadar, o consecință a limitei senzoriale.

Problema este că omul, al cărui creier este astfel structurat, se convinge că aceste gânduri ale sale definesc aproape totalitatea realității și că aceasta este absolută și dependentă de el!

Acest concept greșit de absolut al realității (în maniera și în forma în care este percepută și care poate, în consecință, să fie gândită și imaginată), independent de om și de simțurile acestuia, a deviat din păcate multe curențe de gândire și linii filosofice, care au omis să înțeleagă cum această presupusă „realitate materială” este doar un aspect atât de limitat și infinit de mic al Ființei, încât trebuie mai degrabă acceptată ca fiind aproape iluzorie!

De fapt, putem de exemplu considera că pe timpul vieții noastre suntem mereu obișnuiți să considerăm ca fiind „materie” ceea ce ține de simțurile noastre exterioare, cu referire în special asupra ceea ce poate fi „văzut” sau „atins”. Chiar dacă în anumite cazuri suntem tentați să avem dubii asupra ceea ce vedem (știind bine că un ochi poate avea lipsuri, malformații, afecțiuni și, în orice caz, capacități

diferite față de un alt ochi), de obicei suntem destul de siguri cu privire la „concretețea” a ceea ce putem atinge, considerând că aceste mâini ale noastre nu ne pot înșela niciodată. În astfel naștere și se consolidează în noi unul din nenumăratele arhetipuri mentale ale materiei „concrete”, „consistente”, delimitate,, în diversitatea obiectelor care îl alcătuiesc.

Rezultă astfel diferitele curente de gândire denumite „materialiste”: astfel autodefinite de către exponenții lor ca elogiul al propriei presupuse obiectivități și superiorități logice față de antagoniștii care cred în ceea ce nu este „palpabil”, dar denumite așa și în mod disprețuitor de către cei care se consideră porta-voci ale unor realități spirituale mult mai „elevate”. Tocmai aceluia care în mod disprețuitor aduc în discuție „impalpabilul” ne permitem să le adresăm câteva întrebări la care cu greu negativiștii vor putea răspunde în mod afirmativ.

1 - Cunoașteți voi toate radiațiile electromagnetice existente și care acționează în natură?

2 - Cunoașteți voi toate proprietățile și caracteristicile acestor radiații?

3 - Care este frecvența maximă și frecvența minimă a acestora?

4 - Puteți voi să afirmați cu certitudine că, de exemplu, razele cosmice constituie limita extremă superioară a frecvențelor existente și care acționează în natură?

5 - Puteți voi să negați cu certitudine faptul că natura știe și poate să acționeze în privința celor mai diferite fenomene, fie și numai cu diferența de o perioadă și jumătate sau chiar prin intermediul armonicilor inferioare sau superioare?

6 - Cunoașteți voi toate calitățile și formele de electricitate existente și care acționează în natură?

7 - Cunoașteți voi toate modurile în care acționează, în natură, electricitatea, magnetismul și radiațiile?

8 - Cunoașteți voi toate fenomenele, manifestările, activitățile, cu caracteristicile electromagnetice și radiante care se desfășoară în natură?

9 - Cunoașteți voi toate posibilitățile și capacitățile de acțiune și de reacțiune ale creierului, ale sistemului nervos și ale organelor legate de acestea, de electricitate în toate ale sale forme și calități, precum și de magnetism?

10 - Cunoașteți voi toate influențele suferite de creier, de sistemul nervos, de corpul omenesc, în ansamblul său, precum și de fiecare parte din acesta, de la fenomenele electrice, magnetice, electromagnetice, electrostatice, electronice etc. ce au loc în Cosmos, în atmosferă, în pământ, în mări, precum și de la toate radiațiile provenite și de la vegetație și de la celelalte ființe umane?

11 - Și cunoașteți voi toate posibilele consecințe ale acestor influențe?

12 - Sunteți voi siguri că în natură există cu adevărat granițele stabilite de voi între diferitele calități de energie în fenomenele operate de creier?

13 - Puteți voi exclude faptul că natura energiei de acțiune este mereu aceeași și că în schimb variază doar calitatea și forma sa?

Cunoașterea identității diferiților atomi ai acelorași elemente (care de asemenea constituie „obiecte” absolut diferite între ele), ca și a identității diferiților protoni din toți atomii, și chiar a identității diferiților quark din fiecare

particulă ar trebui să ne facă să ne dăm seama de uniformitatea materiei care ne apare atât de diferențiată: cât este de iluzoriu să se vorbească despre „corpuri grele” în opoziție cu corpuri „aeriforme” și să se afirme că există granițe nete între obiecte atât de puțin asemănătoare! Cât este de illogic să se considere că există o așa-zisă „materie subtilă” (termen astăzi în vogă în anumite medii spiritualiste), diferită de cea care este puțin mai „densă”!

Dar nici nu trebuie să ne oprim măcar asupra acestei considerații deja atât de importante: „Principiul indeterminării al lui Heisenberg” (pentru care perturbarea cauzată de măsurarea unei oarecare particule face imposibilă cunoașterea exactă atât a poziției, cât și a vitezei și a direcției acesteia) a provocat, în ultimii cincizeci de ani căderea modelului „deterministic” al Universului. Principiul indeterminării este o proprietate fundamentală și de neeliminat a lumii!

Pe aceste baze ia naștere mecanica cuantică, inițial combătută de însuși Einstein, întrucât introduce un element de causalitate sau lipsă de concretețe în știință. Aceasta afirmă că întreaga materie este, în realitate, constituită din unde: particula este, deci, doar un mod util de a gândi o anumită situație ondulatorie!

Materia este alcătuită în exclusivitate din „unde” și, dat fiind că fiecărei unde îi este asociat ceea ce noi numim din comoditate „energie”, atunci materia nu ar fi altceva decât energie! Dar este adevărat și contrariul!

Atenție: nu este vorba despre un joc de cuvinte sau de o elucubrație filosofică lipsită de conținut: ceea ce intenționăm să spunem este că nu are nici un sens dualitatea materie-energie la care face referire de obicei simțul nostru comun:

acestea sunt doar două puncte de vedere asupra unei realități unice, două puncte de vedere care par opuse doar din cauza existenței noastre la un nivel de „macrocosmos” față de lumea sub-atomică, două puncte de vedere datorate greșelii de fond a limitei noastre logice „binare”! realitatea este, deci, mai complexă, dar poate și mai simplă decât aspectele sale „iluzorii”!

Să ne gândim de exemplu la figura geometrică tridimensională „cilindru”: văzută de sus pare un cerc, în timp ce văzută din lateral pare un dreptunghi: ambele viziuni sunt corecte, dar nici una din cele două nu reprezintă realitatea tridimensională a cilindrului: pentru a o putea concepe trebuie să abandonăm cele două viziuni „bidimensionale” și să pășim într-una „tridimensională”. În cazul dualismului materie-energie un salt analog de calitate poate fi cu ușurință atins pe cale intuitivă, mai degrabă decât pe cale logică!

La nivelul cel mai mic posibil, deci, nu are nici un sens să vorbim despre materie și energie: realitatea ondulatorie le cuprinde pe amândouă și este ceva superior, poate ceva de neînțeles pentru noi. Este „vibrația” Universului!

„Vibrația Universală” ar fi, așadar, ceea ce este pentru noi limitativ perceptibil din Realitatea Absolută. Din punct de vedere atemporal, în care nimic nu se modifică (pentru că Ființa există și gata!) s-ar putea identifica cu ceea noi, poate într-un mod simplist, însă cu siguranță cu sentiment, suntem obișnuiți să numim „Dragoste Universală”.

Iar dacă realitatea ultimă, realitatea obiectivă a ființei este vibrația, atunci rezultă că este depășită antiteza între ceea ce raționamentul nostru conștient denumeste materie și

ceea ce intuiția denumește Spirit: acestea sunt două aspecte „reale” în ceea ce este relativ, dar iluzorii în „Absolut”.

Metodele de însănătoșire, considerate eterodoxe, încearcă să dea un răspuns cauzei bolilor, vorbesc despre energii vitale, despre echilibre compromise și despre raporturi mai mult sau mai puțin directe ale omului cu Cosmosul. Corpul omenesc este traversat de linii și puncte care îl pun în sintonie cu forțele naturii, din care orice ființă face parte. Corpul fizic este asemănător unui recipient care culege propriul Eu. Energia este compusă din particule, din unde care sunt o substanță mai subtilă, mai rafinată a materiei mai degrabă grosiere. Știința fizică recunoaște cinci stări ale materiei sau energiei: solidă, lichidă, gazoasă, electromagnetică (sau radiantă) și în formă de plasmă.

Cele mai familiare sau mai bine spus cele mai comune sunt: solidă, lichidă și gazoasă. Cea de-a patra stare, electromagnetică, este mai subtilă și se mișcă cu o viteză de ordinul vitezei luminii, iar energia pe care o transportă se manifestă în fenomene sau efecte calorice, chimice, luminoase, electrice, magnetice etc.

Cea de-a cincia stare, care este plasma, înseamnă 99% din Universul cunoscut. Pentru fizica actuală materia inertă nu există, ceea ce apare static și imobil este în realitate un ansamblu de particule în mișcare foarte rapidă. În fiecare atom electronii se învârtesc de milioane de ori pe secundă în jurul propriului nucleu. Să ținem cont că diametrul unui atom este de o centime de milionime de milimetru. Energia este deci ceva ce există și pe care ființa umană o simte în interiorul său și o găsește în afara sa. Omul dispune de instrumente mai bune de măsură, care sunt organele senzoriale cele mai capabile și complexe și în special cele mai subtile. Uneltele pe

care el le-a construit sunt un complement pentru a arăta la nivel științific și vizual că ceea ce percepe poate fi demonstrat, prin toate acele instrumente pe care mintea-gândul său le-a generat.

Omul este o structură alcătuită din cele mai variate energii și posedă planuri superioare și spirituale pe care încă nu și le poate imagina, până când nu va reuși să atingă un echilibru perfect, pentru care a fost creat.

În domeniul uman, formularea unui gând sau a unei idei presupune eliberarea de energie, deoarece energia însăși este manipulată de minte, care poate fi comparată cu o centrală nucleară. Noi putem prin intermediul gândurilor să schimbăm ușor existența noastră și pe cea a celor care ne înconjoară; să creăm binele sau răul, totul depinde de acțiunile noastre gândite.

Energia este mereu aceeași, are doar valori diferite: unde radio, microunde, infraroșii, spectrul vizibil al culorilor, ultraviolete, raze X, raze gamma, raze cosmice. Aceasta oscilează cu frecvențe diferite. Energia se învâртеște mereu în sensul acelor de ceasornic sau în sens invers acelor de ceasornic, cu formă elicoidală, deci în vârtej.

În concepția anatomică a medicinei occidentale corpul uman este descris ca un ansamblu de aparate, sisteme și organe, pentru care boala este un fenomen localizat și localizabil într-o structură organică în general bine definită. De aceea medicina occidentală tinde să îndrepte tratamentul direct asupra sediului bolii.

Pentru noi corpul nu este alcătuit din organe și aparate, ci dintr-un tot care se reflectă și se proiectează în diferitele sale părți conform unui model care se repetă până în cele mai

mici și mai elementare părți ale sale, celulele. În mână, în cap, în ureche, în nas, în gură, în ochi, în picior etc. este reprezentat întreg corpul omenesc, adică întregul organism, ca și într-o celulă în al cărei cod cromozomial este transcris.

Acest model nu se aplică doar fiecărei părți sau structuri din corp, ci este proiectat asupra lumii fizice, macrocosmos (pământ, sistemul solar, întregul Univers), conform legii invariabilității spațio-temporale proprie fizicii.

Corpul omenesc, omul, este pentru școala noastră un microcosmos, deci un Univers care se oglindește în cele mai variate structuri ale sale, până la cele mai mici, în același fel în care în fizică sistemul solar se oglindește în atom.

Analogia prin care, în ciuda aparențelor și diversităților formale, toate manifestările realității pot fi readuse la un unic model structural, reprezintă metoda logică și pentru științele orientale și pentru culturile pregalileene, de la caldeii la egipteni, la lumea greco-romană și la cea arabă medievală.

O concepție astfel formată pune bazele unei medicini în diferitele sale aspecte de anatomie, fiziologie, patologie și terapie complementară diferite și care nu se poate confrunța cu medicina occidentală.

De fapt așa zisele meridiane ale corpului, care leagă punctele în concepția anatomo-fiziologică, patologică orientală, nu reprezintă trasee particulare sau conexiuni nervoase, ci linii imaginare unde mecanica celestă se reflectă în microcosmosul uman.

Matricea electrică este cea care modelează materia vie! O matrice extraordinară de stabilă și indestructibilă, care posedă curioasa proprietate de a preceda existența corpului fizic în dimensiunea constituită din atomi grei!

Universul este un sistem unificat în care nu există o parte complet separată de o altă parte a sa!

Pentru adversarii noștri tot ceea ce nu se cântărește, nu se măsoară și nu poate fi amplasat într-o diagramă carteziană de forțe nu este demn de atenție. Mulțimi! Mulțimi macroscopice!

Noi nu suntem corpul, ci suntem suflete spirituale eterne. Odată erați copii. Acum sunteți oameni adulți. Unde este corpul din copilăria voastră? Acel corp nu mai există, dar voi încă existați pentru că sunteți eterni. Corpul de atunci s-a schimbat, dar voi nu v-ați schimbat. Aceasta este dovada eternității.

Nu colivia îi permite păsării să trăiască, dimpotrivă, fără colivie pasărea ar fi liberă. Dar oamenii se gândesc că fericirea vine din corpul în care suntem prizonieri. Nu este absurd? În realitate, a fi prizonieri în această cușcă ne umple de teamă.

Ceea ce mișcă individul mișcă și sferile cerești.

Viața reprezintă totalitatea oscilațiilor nucleare în perfectă armonie între ele.

Spiritul este cel care modelează sângele uman.

Pineala nu este doar o glandă, ci, ca și măduva suprarenalei, un transductor neuroendocrin: schimbă un input nervos, un neuro transmițător, într-un output hormonal care este pus în circuit.

Omul este o vibrație într-al patruzeci și nouălea nivel și trebuie tratat astfel. Fiecare vibrație din interiorul său are efecte asupra sa, iar el este la rândul său influențat de aceste vibrații care îl înconjoară și în care trăiește și respiră.

Omul și Universul sunt alcătuiți din aceleași elemente; unul interacționează cu celălalt. Tratamentul trebuie să înceapă din interior spre exterior; de sus, în jos.

Orice deranjament al armoniei ritmice duce la lipsa echilibrului, iar o lipsă excesivă a echilibrului provoacă moartea.

Lumina este ceva mai mult decât spectrul vizibil.

Gândul este vibrație, o foarte puternică vibrație, care poate anula spațiul și timpul.

Emoția este un răspuns expresiv plasmatic. Stimulii plăcuți sau vibrațiile potrivite provoacă o emoție a protoplasmei din centru către periferie. Dimpotrivă, stimulii neplăcuți, sau vibrațiile greșite provoacă o emoție de la periferie către centrul organismului. Aceste două direcții de baza ale curenților plasmatici biofizici corespund celor două efecte de bază ale aparatului emoțional: plăcerea și durerea. Mișcarea fizică plasmatică și senzațiile emoționale corespunzătoare sunt identice din punct de vedere funcțional. Sunt indivizibile. Se știe că din punct de vedere funcțional nu sunt doar identice, ci și antitetice în același timp, excitația plasmatică biofizică se manifestă printr-o senzație, iar o

senzație se exprimă printr-o mișcare plasmatică. Aceasta emoție este corelată cu forța care este însăși baza vieții. O emoție plăcută este să te miști, să te întinzi, să fii orientat către un câmp de creștere, o emoție neplăcută este să te retragi în tine însuți, să fii egocentric și inhibat.

În toate stările febrile predomină hidrogenul și carbonul în corp, elemente chimice care aparțin părții calde a spectrului – culoare spectroscopică a hidrogenului este de fapt roșul, cea a carbonului galbenul. Pentru a scădea febra este necesar să eliminăm hidrogenul și carbonul în exces, proces care solicita folosirea oxigenului, a cărui culoare spectroscopică este albastrul. Lumina albastră, de fapt, calmează și tratează stările febrile și inflamatorii. Combinația de oxigen și hidrogen duce la apariția apei, compus neutru care se elimină prin piele, respirație și rinichi, oxigenul combinat cu carbonul duce la formarea de anhidridă carbonică, care vine eliminată din corp pe cale pulmonară. Energia albastră produsă de oxigen are ca efect eliminarea sau neutralizarea hidrogenului și a carbonului în exces (raze roșii și galbene) din corp. Eliminarea reprezintă în acest caz principiul de afinitate.

Boala este literalmente alterarea echilibrului corporal organic, deci nu este important să o etichetăm cu un nume, care ar indica doar unul din multele semnale denumite simptome sau o stare generală simptomatică a organismului. Medicul ar putea trata corpul de o bronșită, iar corpul ar putea reacționa trimițând un semnal ulterior: pneumonie. Definirea stării patologice nu este importantă pentru medicul specialist în cosmosofie.

Luna influențează mările sau ceea ce are, precum Soarele, anumite efecte asupra planetelor. Această influență produce efectele sale asupra fiecărui individ. Atât planetele cât și omul sunt supuse influențelor și vibrațiilor cosmice. O dată cu schimbarea poziției pe orbită a unei planete, care, ca și consecință, produce o ușoară schimbare a anotimpului, frecvența vibratorie se modifică.

Omul se naște în interiorul unui câmp electrodinamic, ajunge la maturitate și apoi moare tot în interiorul acestuia.

Acest câmp și modurile de existență conțin în ele toate forțele interactive care ghidează viața individului pe toată durata acesteia.

Culoarea este elementul de echilibru al tuturor formelor de energie. Acționează atât la nivel atomic, cât și la nivel sub atomic, în câmpul ionic și molecular, asupra sistemului chimic și electric.

Totul în natură are memorie proprie.

Formele, lumina, sunetul, căldura, magnetismul, culoarea și energiile electrice sunt toate diferite forme ale unei singure surse de energie, acestea diferă doar în privința frecvenței vibrației și a mijlocului de conducere. O dată dispărută posibilitatea de a se schimba între ele a acestor forme se va putea încerca o altă abordare față de vindecarea omului în ansamblul său prin culoare.

Legea vieții este mișcarea, o pulsație de energie radiantă ritmică și ciclică, care tinde mereu să păstreze și să stabilească echilibrul și armonia...vibrațiile sale măsurate și periodice pulsează prin spațiu cu fiecare bătaie, un ciclu mai mic în cadrul unei mai mari unde a marelui ciclu al evoluției. Așa cum acest factor ritmic devine din ce în ce mai evident, astfel omul începe să observe apariția unui complicat model de substanțe radioactive care acționează ca un pod între tangibil și intangibil sau straturi fine de viață și acest pod dezvăluie o unitate de sinteză între minte și corp. Viața este o manifestare a unui schimb continuu între diferitele grade ale materiei. Caracterul energiei își lasă amprenta în corp în timpul acestei activități ionice mai degrabă decât moleculare, deoarece provine din sfera radiațiilor. Omul percepe doar efectele fizice secundare, acelea care se manifestă pe planul materiei și care sunt cunoscute ca activități moleculare.

Cu medicina noastră cosmosofică anulăm spațiul atunci când spațiul înseamnă o măsură a distanței. Dar spațiul nu este gol. Este plin de culoare, sunet, vibrație. Medicina cosmosofică reduce spațiul – distanța, dar în realitate folosește forțele care în spațiu dau viață pentru a vindeca; de aceea medicina cosmosofică este astăzi noua medicină a spațiului.

Culoarea devine un ajutor al medicinei cosmosofice a spațiului, deoarece vine de pe pământ, fiind înrădăcinată în sol și în plante, în interiorul Cosmosului, și din Cosmos revine pe pământ. În acest sens principiul podului spirală ar putea fi aplicat culorii: culoarea leagă Pământul, viața plantelor, animalele și omul cu Universul; culoarea evoluează ca o spirală sau ca o viță de vie, iar efectele culorii produc

schimbări la toate nivelurile prin intermediul vibrațiilor, care se mișcă ca și cum s-ar transfera de la un nivel la altul.

Aceste experimente de cosmosofie tratează efecte mult mai importante decât cele fizice, din moment ce întreaga materie este la bază vibrație. Concluzia evidentă la care se ajunge este că starea de bine este rezultatul armoniei în complexul sistem de vibrație care privește structura organică a corpului.

Spirala cosmică, principiu de bază al legilor naturii, este un pod către însănătoșire.

Celula nervoasă este atât un generator cât și un transmițător. Ambele procese implică distrugerea și restructurarea, ca resintetizarea unui lung lanț de compuși de carbon.

Ceea ce este aici este și în altă parte și ceea ce se află în altă parte se află și aici.

Majoritatea oamenilor au convingerea greșită că viața vine din materie. Noi nu putem permite ca această teorie absurdă să se propage fără ca nimeni să nu spună nimic. Viața nu se trage din materie, ci dimpotrivă, materia este cea care se trage din viață; nu este vorba despre o teorie, ci despre un fapt. Știința se bazează pe o falsă teorie; în consecință toate elucubrațiile sale, cu concluziile respective, sunt false, aceasta este cauza suferinței lumii.

Cel care cunoaște cauza originară cunoaște în mod automat toate cauzele subordonate.

Infinitele atribute, concentrându-se, formează Unul Infinitul.

Eu-l imaterial într-un corp fizic; abstractul din sensibil.

Astăzi spunem că Creația este o hologramă dotată cu gândire, care are percepția de sine, se consideră pe sine, se postulează pe sine, dând explicații din sine în sine și în fiecare punct al său.

Oamenii sunt gânduri structurate într-un Univers care gândește.

Gândul are puterea de a transforma.

Universul reprezintă extensia corpului omenesc. Corpul omenesc nu este separat de corpul Universului, deoarece la nivel de cuantică - mecanică nu există limite definite.

Corpul omenesc efectuează un schimb dinamic și continuu cu cel al Universului; mintea omenească interacționează în manieră dinamică cu cea a Cosmosului; energia umană este expresia energiei cosmice.

Dat fiind că mintea și corpul desfășoară un schimb continuu și dinamic cu Universul, obstacolarea circulației energiei universale este echivalentă cu obstacolarea energiei sângelui.

Omul, în starea sa esențială, este conștiință pură sau potențialitate pură sau câmp de posibilități nelimitate și de creativitate infinită. Conștiința pură este esența sa spirituală.

Omul este realmente un magnet quadripolar și toate legile electricității și magnetismului cunoscute în fizică se aplică sistemului său.

Fiecare nivel de conștientizare este o vibrație de bază, iar aceste vibrații traduse în limbaj occidental se pot numi elemente sau fluide.

Un individ care trăiește inactiv în corp și în intelect, deci înfometat din punct de vedere material și moral și care nu își hrănește celulele, este sortit pieirii prin moartea a înseși celulelor sale. Iar dacă toate energiile sale sunt distruse prin decăderea moleculelor muribunde, atunci și omul va deveni din ce în ce în ce mai slab și sărăcit, până când viața va dispărea complet. Nici o lucrare medicală nu s-a ocupat până acum de această cea mai crudă dintre morți, adică de moartea facultăților într-un corp viu; și totuși acești bolnavi merită aceeași îngrijire ca cei ale căror celule sunt distruse de tumori canceroase.

Mișcarea moleculară a celulelor – atât din creier cât și din mușchi – generează energii care, dată fiind tensiunea lor ridicată, tind mai puternic să se necrozeze. Tensiunea este legată de o simțire neplăcută; detensionarea provoacă plăcere, plăcerea și neplăcerea sunt deja criterii ale sufletului. Din principiul plăcerii sau neplăcerii putem deduce multe părți esențiale ale vieții noastre psihice: sentimente, imaginație, gânduri, acte de voință etc.

Doctrina celulelor nu a găsit formula pentru originea sufletului, ci a simplificat-o.

Pe lângă mecanismele deja cunoscute pentru maturarea oului, în timpul cercetărilor noastre am observat alte influențe asupra factorilor stabilirii sexului.

Mai întâi de toate trei factori: temperatura, hrana și influența mediului înconjurător. Noi am observat efectul temperaturii ridicate asupra oului de *Talaeporia tubulosa*. Este eliminat un cromozom X, iar sexul, ca urmare a acestui fapt, se schimbă complet. La broaște, creând o temperatură de 27 °, unele femele se transformă în masculi.

Referitor la influența nutriției eu îmi amintesc acel exemplu cunoscut al albinei pe care l-am publicat în urmă cu aproximativ patruzeci de ani. Schimbarea hranei ajunge pentru ca larva, din lucrătoare fără sex, să devină regină. Recent am observat că dând ca hrană Cholesterina, se nasc mai mult femele decât masculi.

În toate aceste cazuri este influențat numărul sau forța cromozomilor X sau raportul lor de energie asupra celulelor somatice nedestinate reproducerii, provocând schimbarea în sexul opus.

Maxima ermetică „tot atâta deasupra cât și dedesubt” se manifestă cu influențele planetare, semnele zodiacale și anotimpurile. În interiorul sistemului uman se află și anotimpurile, ciclurile solare și lunare și schimbările zodiacale într-un model corespunzător. Astfel viața exterioară și interioară se reflectă una într-alta.

Întreaga manifestare este o vibrație între polarități și ritmuri actuale, fluxuri detaliate de scurgere a energiei, diferite niveluri la care acestea se scurg sunt marea. Este o idee fascinantă, care prin cunoașterea forțelor care operează

în ambele sisteme universal și uman și direcția în care se scurg, fac posibilă, actualmente, calcularea cursului evenimentelor viitoare.

Energia, chiar dacă este diferențiată în diverse tipuri, după cum s-a spus, într-un timp unică în sine, sinteză de forțe cosmice și poate fi din nou legată de unele concepte de fizică modernă. Unii fizicieni americani au tratat teoria „bootstrap”-ului, în care fiecare parte le conține pe toate celelalte: totul este în parte. „Tat Sat”-ul, Tu ești acela, din Veda. Acest concept fascinant poate fi înțeles fără formule matematice prin fraza: „Se spune că în cerul lui Indra există o rețea de perle dispuse astfel încât, dacă observi una, o să le observi pe toate celelalte reflectate în aceasta”.

Meridianele acupuncturii chinezești repetă evoluția și structura schematică a constelațiilor zodiacale, acestea apar ca proiecții ale constelațiilor cerești pe corpul omenesc.

Cum meridianul are punctul său de sosire în aceeași parte anatomică de plecare a următorului, este posibil să se unească cele două semne, de plecare și de sosire, și să li se acorde acestora numele constelației zodiacale la care se referă.

Am putea așadar să unim sub numele constelației Peștilor cele două semne, cel terminal al meridianului Ficatului și pe cel inițial al meridianului Plămânului.

Viața este un ansamblu de oscilații nucleare în perfectă armonie între ele.

Putem, într-un anumel fel, să considerăm fiecare celulă ca fiind un dinam și corpul omenesc, în ansamblul său, ca pe o vastă sinteză bioelectrică.

În organismul nostru este sediul unui adevărat metabolism al electricității: corpul absoarbe energia cosmică, utilizând-o în mediul intern pentru a asigura toate procesele vitale, apoi eliberează o parte printr-o dispersie constantă de electroni.

Organismul absoarbe electricitate atmosferică, o utilizează și o descarcă prin piele: cu cât este mai activ acest metabolism, prin efectul absorbției de ioni negativi și prin evacuarea electricității excedentare, cu atât ființa este mai vie și într-o stare mai bună de sănătate. Este așadar clar că omul, capabil să înmagazineze această energie bioelectrică, să o digere și să o repartizeze conform propriei voințe în organismul său, deține cheia sănătății fizice și mintale. (Nucleele energetice ale lui Stromillo).

Conștientizarea identității diverșilor atomi ale acelorași elemente (care de asemenea constituie „obiecte” absolut diferite între ele), ca și a identității diferiților protoni ai tuturor atomilor și chiar a identității diferiților quark ai fiecărei particule ar trebui să ne facă să ne dăm seama de uniformitatea materiei care ne apare atât de diferențiată: cât de înșelător este să se vorbească despre „corpuri cu greutate” în opoziție cu cele „aeriforme” și să se afirme că există limite nete între obiectele foarte puțin asemănătoare! Cât de illogic este să credem că există o așa-zisă „materie subtilă” (termen

astăzi în vogă în anumite medii spiritualiste), diferită de aceea mai „densă”!

Cunoștințele științifice, o știm bine, sunt de cele mai multe ori un ansamblu de „ipoteze hazardate” care trebuie verificate în permanență cu realitatea, prin observare și experimente.

Știința, în definitiv, este tot timpul ipoteză, niciodată certitudine.

Viață înseamnă mișcare, mișcarea este vibrație. Cu frecvențe sunt vitalizate particulele sub-atomice, mineralele pământului, celulele vegetale, cele animale, stelele și galaxiile mai îndepărtate. Și totul vibrează.

Întregul Univers este o expresie de energie. Electronul este un rezervor de energie, așa cum, la o scară mai mare, este o stea. Această energie își schimbă în continuu forma, mișcarea se transformă în lumină sau în căldură sau în electricitate, un element greu într-unul ușor și așa mai departe, dintr-o transformare într-alta. Și omul este un rezervor de energie, absoarbe din hrana pe care o mănâncă și o transformă în mișcările corpului său.

Omul, pe durata întregii sale vieți, este un transformator de energie, el absoarbe energia universală și o transformă în sens bun sau rău.

Dat fiind că omul nu este un individ izolat, ci este o unitate într-o Umanitate alcătuită din milioane de ființe, fiecare gând al său, sentiment sau acțiune interacționează

asupra tuturor semenilor săi în funcție de gradul de apropiere dintre el și ceilalți, ca un distribuitor de forță. Fiecare utilizare a acestei forțe care ajută sau împiedică tot din ceea ce el face parte, generează un rezultat care reacționează asupra lui.

La lumina Reîncarnării moartea și-a pierdut cornul, iar victoria sa decade, oamenii avansează neîncetat către Perfecțiune, împreună cu persoanele dragi, fără să se teamă că vor fi despărțiți. Moartea nu este decât un fragment pe care sufletul trebuie să îl interpreteze pentru un anumit timp, și atunci când drama va fi luat sfârșit și toate viețile vor fi fost trăite și toate morțile vor fi moarte, sufletul își va începe propriul său destin ca un Maestru al Înțelepciunii, Umbră a lui Dumnezeu pe pământ, „Verb transformat în carne”.

Suflete culte sau suflete de sălbatici acum, acesta este viitorul care ne așteaptă pe toți, aceasta este gloria care va fi revelată.

Nu există materie fără forță, nici forță care să acționeze asupra materiei, astfel există o reacție asemănătoare între viață și materie. Sunt inseparabile, și totuși nici una nu este produsul celeilalte.

În Univers există tipuri de materie mai fine decât cele perceptibile de simțurile noastre sau care să poată fi cântărite chiar și de cel mai exact instrument. Există totuși multe forme de energie din care doar puține au fost descoperite până acum de om. O formă de energie, care acționează împreună cu anumite tipuri de materie ultrafizică, se numește Viață. Această viață evoluează, adică devine încet-încet din ce în ce mai complexă în manifestare.

Viața este cea care unește elementele chimice pentru un anumit timp într-un organism viu. În timp ce însuflețește acest organism, viața capătă o tot mai mare complexitate prin experiențele pe care le primește prin intermediul vehiculului său.

Atunci când se iau în considerare doar organismele, se examinează doar un aspect al evoluției, deoarece fiecare organism înglobează o viață. Când o plantă moare, nu moare și viața care o anima și o făcea capabilă să reacționeze în mediul înconjurător. Când un trandafir se ofilește, moare și se dizolvă în praf, materia din care era alcătuit nu se distruge; fiecare particulă continuă să existe, fiindcă, după cum știm, materia este indestructibilă. Același lucru este valabil și despre viața care, combinând diferite elemente chimice, a creat un trandafir. Acesta s-a retras pur și simplu pentru un anumit timp și se va manifesta din nou prin formarea unui alt trandafir.

Exploziile enzimatice bine armonizate reprezintă cursul vieții normale. Aceleași explozii dezarmonizate, slăbite, lipsite de ritm, ar fi cauza primară a degenerărilor cronice.

În catenele protidice, care plutesc și se mișcă în citoplasmă și în lichidele extracelulare, găsim acetonă, iar în reacțiile catabolice se găsesc substanțe eterificate, alcoolizate.

Se poate acum explica izbucnirea neașteptată a bolilor infecțioase acute și a dermatozelor acute.

Viziunea strict microbiologică este prea ingenuă și prea simplistă.

Protoplasma conține sulf; acesta, prin urmare, reunește substanțele și creează condițiile necesare pentru izbucnirea micro-exploziilor celulare.

Aceste numeroase micro-explozii au loc pe o suprafață de 200 hectare, care este cea a protoplasmei totale a corpului omenesc.

În fiecare punct al său explozia, admirabil organizată , admirabil limitată, este slabă și inofensivă, însă numărul enorm al tuturor micro-exploziilor este suficient pentru scurgerea continuă a energiei vitale.

Energia exploziei, exprimată în greutate de materie inertă, depășește legea gravitației.

Procesul expectorației, al proiectării produsului expectorat, aglomerarea de picături de mucus și puroi, care ies din profunzimile alveolelor bronhiilor, această *mișcare împotriva gravitației* ar putea fi explicată ca fiind rezultatul numeroaselor explozii enzimatică din protoplasmă ale celulelor endoteliale ale alveolelor, ale celulelor epiteliale ale mucoasei bronhiilor și a bronhiilor mici.

Lipsa ventilației, lipsa oxigenului locală în general ar putea provoca auto-deflagrații în celule și țesuturi.

Explozia pneumoniei este un exemplu foarte elocvent în acest sens.

Pentru a explica acest fenomen este suficient să îl confruntăm cu ceea ce se întâmplă atunci când un depozit de praf de pușcă nu este bine ventilat: *poate surveni o auto-deflagrație.*

„Energia vitală este o transformare a energiei chimice în energie calorică” (Dastre, 105-108).

Această formulă, ca și ce a lui Einstein, $E=M \times C^2$, este valabilă pentru viața anorganică. Aceasta este aplicabilă la construcția de mașini din ce în ce mai aproape de perfecțiune, dar nu explică nimic din *fenomenele vieții*.

Nivelul de viață al organismului uman este proporțional cu volumul energiei vitale, utilizabile pe moment.

Dacă bilanțul energetic al organismului depășește cu mult toate posibilitățile diferitelor agresii, sănătatea este bine protejată. Dacă, dimpotrivă, rămâne sub medie, organismul nu va putea rezista agresiunilor și va cădea fatalmente bolnav.

Adevărata realitate este ascunsă, disimulată în profunzimea vieții. Cea pe care o putem distinge la suprafață, cea pe care o putem observa, clasifica, dispune doar cu un spirit metodic și logic și cu o imaginație creatoare, nu ne oferă decât reflexele, semnele proceselor din profunzime.

Procesele profunde sunt în același timp contradictorii și armonioase, sunt polarizate, au potențial electric. Nenumăratele șocuri moleculare, atomice, ionice, duc la calmul celular și tisular.

Lanțurile de molecule, dispuse în spirale geometrice zvelte, armonioase, exploziile ritmice ale particulelor atomice, proiectează pe suprafața conștiinței semi-lucide liniile proporționate ale concepțiilor logice.

Ele iau naștere în profunzimea subconștientului, acolo pâlâie scânteile spiritului, pentru a înflori la suprafața conștiinței. În profunzimea subconștientului apar și evoluează temperamentele, presentimentele, previziunile, profețiile, ideile pre-concepute care, urcând către suprafața conștiinței, se condensează pentru a forma construcțiile noastre ritmice sau explozive, logice sau confuze.

Numeroșii curenți care ne inundă creierul ar putea crea un câmp de forțe latente sau în stare de veghe, care ar constitui substratul inconștientului, arhiva memoriilor biologice, depozitul semnalelor latente, al engramelor de percepții senzoriale, emoționale, spirituale, de unde cad din nou, pe suprafața conștientului, reminiscentele viselor, fulgerările strălucitoare ale gândirii care se trezește.

Admiteți că un anumit număr din aceste semnale scapă controlului *filtrului absorbant în centrul reglator al creierului*, amintiți-vă că fiecare curent nervos este caracterizat de ondulații electrice și veți fi obligați să admiteți că creierul suportă numeroase micro-electroșocuri, provenite din interior, care ar putea provoca amețeli, convulsii, tulburări de conștiință.

Integritatea gândirii va fi afectată, iar poarta spre bolile mintale va fi parțial deschisă.

Ce nevoi putea avea Universul astfel încât să facă în așa fel încât omul să apară ca o ultimă manifestare creatoare?

Răspunsul este asemenea unei chei magice de care ne servim toți, pentru nenumărate alte probleme, chiar și străine de domeniul medicinei.

Dacă această cheie este definită „universală”, asta înseamnă că ea deschide totul, dezvăluie evenimentele trecute, le anticipează pe cele viitoare, inclusiv următorul sfârșit al pământului și pe celelalte.

Rolul antropocentric al omului, față de creație, face ca toate lucrurile să conveargă în direcția omului însuși și de aici redistribuite întregii manifestări, după ce vor fi fost (aceste lucruri) îmbogățite sau sărăcite în funcție de calitatea vieții sale - Din acest punct de vedere, omul apare ca o mare: receptor și dispersator al energiei apei, dacă este privit doar ca și creatură ce se manifestă. Omul este mai întâi de toate o entitate spirituală travestită în *haine biologice* și, astfel stând lucrurile, funcția sa este în principal cea a unui adevărat pod filtrant care adună și repune în circuit atât apele superioare (energiile spirituale), cât și apele inferioare, adică energiile senzoriale.

Doar că pentru a apărea pe această planetă în dublul rol de spirit și de corp, a trebuit neapărat să ajungă la rezervorul de energii cerești pentru a se îmbrăca cu transcendență, și a trebuit să ia o mare cantitate de energii terestre pentru a-și crea un corp foarte frumos, funcțional, foarte sănătos, longeviv și înzestrat cu gândire.

Cheia diagnostică pe care dorim să o explicăm aici, fiind capabilă să dezvăluie lucrurile trecute, pe cele prezente și pe cele viitoare, va fi chiar ea cea care va lămuri cum au stat lucrurile când a fost vorba de a aduce omul pe lume, fără intervenția nici unei femei „imposibile”.

Chiar și ignorând studiile antropologice, fiecare este în măsură să intuiască că corpul omenesc funcționează grație:

- 1) Lumii vegetale care îl hrănește.
- 2) Căldurii care îl încălzește.
- 3) Argilei din care este plămădit.
- 4) Mineralelor care îl mențin în formă.
- 5) Lichidelor care îl lubrifiază.

Acestea sunt elemente care se găsesc din belșug pe planeta Pământ, de care inteligența universală s-a folosit pentru a „inventa” omul. – În acest punct suntem cu toții de acord că în natură lucrurile funcționează minunat tocmai pentru că fiecare din acestea se află la locul potrivit, în momentul potrivit, tinde să creeze viața și nu să o distrugă.

De exemplu: Dacă am vărsa apa pe o plantă, i-am îmbunătăți creșterea. Dar dacă aceeași apă am vărsa-o în foc, l-am distruge.

Recapitulând, elementele terestre care stau la originea apariției vieții fizice a omului sunt:

- 1) - Lemnul adică lumea vegetală din care omul își ia hrana.
- 2) - Focul adică temperatura corpului, de care omul nu se poate lipsi.
- 3) - Pământul adică acea argilă din care este plămădit omul și care se vede doar după incinerarea cadavrului.

- 4) - Metalele adică sărurile minerale din care sunt făcute oasele și care sunt prezente în tot organismul.
- 5) - Apa adică apa, sângele, limfa, saliva, măduva și alte lichide, fără de care viața ar fi imposibilă.

Cele cinci elemente terestre abia descrise: Lemnul, Focul, Pământul, Metalele, Apa, dacă sunt utilizate conform principiului lor creator specific, nu numai că îi permit vieții să evolueze în toate sensurile, nu numai că garantează distribuția exactă a energiilor yin-yang pe întregul glob, transformându-l într-un adevărat paradis, ci mai presus de toate îl feresc pe om de orice boală.

Acesta este dreptul medaliei. Reversul său, în schimb, eliberează lucrurile cele mai rele, aruncând umanitatea în situația nenaturală și paradoxală de astăzi: pare sănătoasă, dar niciodată nu a fost atât de bolnavă; pare bogată, dar este sufocată de mizerie; pare stăpâna propriului destin, dar niciodată nu s-au înregistrat mai multe morți, pare pașnică, însă nu a fost niciodată atâta ură în lume; pare plină de știință, însă nu a fost niciodată atât de golită de înțelepciune. Putem spune imediat că utilizarea pentru propriul folos a celor cinci elemente pământești nu a fost încredințată după capriciile vântului sau după cele ale cutremurelor sau ale altor evenimente incontrollable. Tot omul este propriul său regizor. Dacă el urmează busola celor cinci elemente, ruta sa va fi sigură, nici o soartă nu-l va trage în jos. Dacă distruge ori

ignoră sau ia în derâdere aceste cinci energii, va trebui să dea socoteală „Tribunalului Naturii”.

Alegerea imaginii grafice cea mai elocventă pentru a reprezenta relațiile dintre cele cinci elemente terestre și viața omenească nu putea cădea decât asupra spiralei – este de necontestat faptul că nici o figură geometrică nu reușește să trezească în mintea fiecăruia conceptul creativității, mai bine decât spirala. Iată de ce alegerea imaginilor grafice care urmează s-a oprit asupra spiralei, prin intermediul căreia vor apărea din ce în ce mai evidente raporturile de necontestat dintre om și sine însuși, dintre om și infinit, dintre om și bolile sale, dintre om și ceea ce va deveni el.

Toate energiile în mișcare din spațiile infinite se organizează în structuri spiralice: de la galaxii la atomi, de la celule la orbite planetare, de la flăcările focului la vânturi, la curenții marini, la vapori, la lumină, la undele sonore etc.

Nu se naște dorința de a ne întreba de ce atâtea spirale?

Răspunsul este unul singur: „Orice manifestare organizată în formă de spirală pornește de la spirala primordială, cea care s-a format (și se va forma încă) în momentul Big-Bang-ului. Și cum acea spirală avea o putere creatoare, datorită căreia a dat naștere întregii Manifestări, lucru care s-a întâmplat apoi cu adevărat, orice alt desen sau structură sau model care îmbrățișează aceeași concepție generează armonie, pozitivism, viață”.

Înainte de sănătate se află indubitabil un act creator de o perfecțiune și o măreție de neconceput, care în final dă naștere acelei stări de bunăstare fizică, psihică și spirituală pe care o denumim tocmai „Sănătate”.

Știința pune sănătatea pe seama bunei funcționări a tuturor organelor și aparatelor, și nu merge mai departe de atât.

Chiar și înainte de boală se află aceeași energie creatoare. Dar dacă înainte de sănătate se manifestă o boală, aceasta poate însemna un lucru: că omul a afectat mecanismele celor cinci elemente, inversând ierarhiile acestora. Cheia diagnostică și terapeutică despre care vorbim va funcționa bine, iar bolnavul se va salva, dacă aceasta este aflată. Va funcționa prost și bolnavul se va pierde dacă aceasta este ignorată.

Este universal acceptat conceptul conform căruia totul este energie. Ne rezervăm puțin dreptul de a clarifica semnificația profundă a termenului energie.

Să spunem că energia nu reprezintă materia nudă și crudă care ne înconjoară și din care sunt făcute toate formele vii, inclusiv noi, ci ceva care se află înăuntru, ca inteligență creatoare în masa însăși, pentru a-i actualiza evoluția și mutațiile. Așadar nu există masă lichidă, solidă, gazoasă, atomică ori luminoasă care să nu aibă o energie-inteligență specifică.

Dimpotrivă, este atât de strâns raportul masă-energie, încât se poate spune cu toată seninătatea că orice formă materială nu este altceva decât energie cristalizată, chiar dacă la diferite niveluri de necesitate, de finalitate și de evoluție.

Galaxia noastră, calea lactee, este o energie. Pagina pe care o citiți în clipa aceasta este de asemenea o energie. – Și la fel viețuitoarele, lumina, mărilor, sănătatea, mâncarea, bolile, animalele, plantele, soarele, respirația, terapiile ...în

concluzie, totul este incontestabil energie, deci inteligență creatoare.

De exemplu ochiul, cu nenumăratele și policromele sale arhitecturi, este materie organică. Viziunea, care este procesul perceptiv sau actul văzului, este energia înrădăcinată în ochi.

Până aici este foarte clar că nu ochiul este cel care își procură energia specifică pentru a putea transmite imaginile capturate, ci energia însăși care se condensează și se organizează în structuri oculare pentru a-și putea exercita funcția vizuală. Infinitele transformări ale energiei în forme solide sau mai puțin solide sunt dictate de necesitatea imperioasă de a converti invizibilul în vizibil, fără trecerea căruia nu ar fi posibil pentru această energie să se întoarcă la invizibilitatea sa primordială.

Se delimitează astfel dispropoziția enormă dintre creativitatea energiei universale și creativitatea mecanică elaborată de om. În cazul primei, energia este cea care dă naștere formelor în care trebuie să se manifeste pentru a se exprima. În cazul celei de-a doua, omul este cel care își construiește mecanismele, născute moarte, în care va trebui să introducă forțe mecanice pentru a le acționa.

Dacă o anumită energie are nevoie să zboare la mari înălțimi, aceasta se transformă într-o pasăre superbă. Când omul dorește să facă același lucru, trebuie să inventeze aeroplanul.

Nu e nici un dubiu că energia în cauză este o inteligență prodigioasă, nu este supusă limitărilor temporale și de spațiu și deci cu totul independentă de fenomenul evenimentelor, nici condiționată de uzura manifestărilor sale nedefinite. Cu alte cuvinte, energia care precedă procesul de digestie nu

cedează, nici nu își pierde calitatea când alimentele ar putea fi otrăvite.

Unde duc toate aceste considerații?

Inevitabil la a intui că totul este inteligență creatoare, totul este mental, totul este mai întâi de toate "non materie", de la steaua cea mai mare la cea mai mică particulă de nisip. Ideea până acum împărtășită, conform căreia nu trăim într-o lume materială este complet falsă, și așa stând lucrurile, ea duce la iluzii, rătăcirii, devieri culturale, terapii neconcludente și la inhibarea evoluției.

Dacă nu înțelegem mai întâi de toate ce suntem, nu vom putea niciodată să "vedem" ce suntem. Deoarece nu am observat dimensiunea reală a SIDA – doar pentru a cita una – vom fi induși în eroare de propria orbire investigatoare.

Iar când credem că am găsit mult așteptatul vaccin, acesta se va demonstra cu adevărat inutil. Este ca și cum am vâna un șarpe în întunericul nopții. Toți se vor năpusti asupra lui lovindu-l cu bastoanele, dar numai o dată cu apariția soarelui își vor da seama că nu era decât o bucată de frânghie.

Adică să fim în profunzime conștienți că suntem mai înainte de toate o energie creatoare și abia "apoi", dar numai "apoi", o masă de 80 kg de materie organică și anorganică, aceasta face așa încât energia din care suntem aproape integral făcuți, văzându-se recunoscută ca atare, își multiplică potențialul creator, ducând la îmbunătățirea calității vieții noastre.

Este ca și când energia nu ar cere decât să fie identificată și iubită.

Care este acea persoană care nu s-ar întrista dacă s-ar vedea neglijată sau ignorată și dacă munca sa creatoare ar fi atribuită altcuiva?

Omul își aruncă propria energie de viață într-o condiție mortifiantă și analogă, ignorând-o, renegând-o, o travestește și de multe ori de-a dreptul o persecută! – un individ construit în acest fel poate cunoaște bucuria de a trăi? – își poate stabili echilibrul între sfera exterioară și cea interioară? Nici vorbă!

În caz contrar, când omul intuiește că el însuși „este” acea energie, dispusă să îl servească etern, să-l protejeze și să-l vindece, atunci speranțele sale devin certitudini, neliniștea îi dispare, dimensiunea sa devine infinită, bolile sale – chiar și cele mai teribile – se vindecă. De ce – deoarece, după ce a înțeles, finalmente „vede”.

Dar fiți atenți și nu greșiți considerând că noi și energia suntem precum colonelul cu ordonanța, așadar două entități separate din punct de vedere ierarhic, unde unul comandă iar celălalt execută. – Nu este așa. Noi și energia suntem același lucru, dar ne distingem de celelalte forme vii printr-o prerogativă în plus: aceea de a auto-regenera propria noastră energie grație aceluși mecanism encefalic în care se nasc, se dezvoltă și se maturizează gândurile noastre.

Este destul de ușor să observăm că o sămânță, pentru a putea germina și pentru a se putea reproduce are nevoie de anumite condiții de mediu, la care se adaugă o multitudine de alți factori, fără de care perpetuarea speciei ar fi întreruptă.

Puteti să vă imaginați că dintre toate creaturile vii, cea care deține cea mai sofisticată energie, cea mai puternică, cea mai creatoare este chiar omul?

Toți oamenii din lume s-au întrebăat întotdeauna cum face această energie, umană sau nu, să își asigure eternitatea? Ei bine. Această perenitate este dată de un proces de autoregenerare care are loc tocmai în creier, când gândim creativ. Dar nu numai omul contribuie la acest „miracol”. Participă și animalele și plantele, chiar dacă într-o măsură mai mică. Cu toate acestea, nu putem să nu spunem, încă de pe acum, că încă o dată mâncarea se prezintă ca autor indiscutabil al tuturor proceselor de autoregenerare ale energiei.

Când veți descoperi acest lucru vi se va părea că ați făcut o baie de fericire. Trebuie obligatoriu să luăm în considerare faptul că pentru noi cuvântul „hrană” nu se referă în exclusivitate la ceea ce umple stomacul, ci la ceva ce satură cele trei dimensiuni ale vieții.

Așa cum un corp are nevoie să își construiască o organizație biologică complexă și minunată pentru a-și desfășura funcțiile, în același fel triada umană are nevoie de hrană pentru a-și desfășura și reînnoi fantastica sa experiență existențială. Încercați să mâncați orice în afară de cele trei alimente: viața se va stinge dintr-o dată.

Tratarea de cancer, de droguri, de Sida și de orice altă mizerie începe cu înțelegerea și incapacitatea de a se dispensa de hrana tridimensională.

Ați înțeles în sfârșit ce este energia?

Ați intuit și că energiile, după cum le apar ele copacilor, păsărilor sau unui copil, trebuie la rândul lor să aibă calități diferite?

Să ne reîntoarcem, deci, la Cosmogonie.

Dacă întâlniți un fluture, trebuie să recunoașteți că acesta poate descinde numai dintr-un alt fluture, nu dintr-o găină; o

pisică descinde dintr-o altă pisică și nu dintr-un câine. Și astfel, o castană dintr-un castan, ploaia din mare, un pui de leu dintr-un leu, un trandafir dintr-un trandafir etc. Dacă prin absurd telefonul dvs. ar putea naște, ar da naștere doar la telefoane, nu la computere.

În concluzie, fiecare lucru se poate reproduce doar pe sine.

Din moment ce întreg Universul este energie, „cine” sau „ce” a dat naștere acestei infinite energii? – evident că o altă energie!

Este inadmisibil să ne gândim și să credem că Universul nostru este rodul unui Univers mai mare care nu se știe unde se află, după ce vom fi înțeleși că galaxiile, stelele, planetele, sateliții și tot restul nu sunt altceva decât energie solidificată într-o multitudine de apariții și de forme. Încă și mai absurdă și mai greu de conceput, dar și ridicolă, este ideea că aceste corpuri cerești au fost extrase dintr-un fel de mină cosmică și apoi transferate în aceste părți pentru a sta suspendate în gol.

Este tot atât de verosimilă intuirea unei Surse Infinite de Energie, evident nu solidă, nici lichidă, nici gazoasă, nici în alt fel, decât inteligență pură inimaginabilă, incredibil de concentrată, care, tocmai în virtutea excepționalei sale „densități”, să fi explodat într-o deflagrație având o capacitate ce nu poate fi calculată și care a izbucnit departe – cu viteza ultra radio –, propria sa putere extinzându-se la infinit.

Am ajuns la acel eveniment spațial pe care multe medii științifice l-au botezat cu termenul de Big-Bang, adică Marea Explozie.

Ce a mai rămas din acea Sursă Primară?

Nimic. Absolut nimic.

La fel ca o împuşcătură, energia a fost proiectată în toate direcțiile spațiului, în timp ce „revoluția” sa spre ea însăși continuă cu viteză incredibilă și nu dă semne că s-ar opri, deși au trecut – conform studiilor noastre – o sută douăzeci de miliarde de ani.

A sosit momentul să îi atribuim o fizionomie și un caracter energiei de care vorbim și care constituie firul conducător care unește toate perlele intuitive ale cercetării de față.

Revelația este că energia în cauză nu poate fi decât un ansamblu infinit de Unde Sonore!

Cu un cuvânt mai popular: Muzică.

Nu este vorba doar despre sunete și gata, așa cum le cunoaștem noi ca și fenomene. Dintr-un punct de vedere subiectiv, sunetele au patru caracteristici esențiale, care sunt: senzația sonoră, înălțimea, timbrul și durata. - Sursa Infinită este mai înainte de toate Inteligență infinită și tocmai din cauza asta, aceasta este – în același timp – Muzică infinită.

Tocmai undelor sonore aceasta le încredințează sarcina de a vehicula în spațiile infinite deversarea întregii Creativități care constituia Sursa, acompaniind sunetele de un alt fenomen fantastic care se produce în urma deflagrației. Lumina!

Ce face omul pentru a-și transmite proiectele, comunicările, amorurile? - Utilizează fenomenul de fonațiune, care este limbajul sau cântecul. Ia te uită, tocmai limbajul este întemeiat pe proprietățile fenomenale ale sunetelor. - Dacă omul se servește de sunete pentru a se face cunoscut, iar omul nu este altceva decât încarnarea infinită a Sursei Infinite, deci și cea din urmă “trebuie” să facă la fel. Inteligența Supremă, omul și întreaga Creație, nu sunt altceva decât Muzică. Unde

sonore condensate în stele, planete, mări, ceruri, vânturi, plante, pești, păsări, ploaie, zăpadă, flori, arome, mâncare, fii etc. Nu este minunat? Pentru a concluziona, Cosmogonia și Geneza umană nu sunt altceva decât interpretarea unor infinite partituri muzicale. Un concert simfonic este simbolul sunetului celui mai apropiat de concertul cosmogonic. Apariția omului pe pământ coincide cu momentul în care se bat cele două mari talgere, al căror sunet, având o vibrație foarte intensă, le acoperă pe toate celelalte din orchestră. Doar pentru a confirma, încă o dată, că experiența umană este evenimentul cel mai strălucitor din toată creația.

Mai este un ultim lucru de lămurit în ceea ce privește Energia - Muzica.

Care este cel mai potrivit adjectiv pentru a nu confunda muzica cosmogonică cu cea terestră? - Noi botezăm infinita Inteligență Creatoare prin doar două cuvinte: Muzică Esoterică.

Repornind de la Big-Bang, energia de acum în fugă creatoare, pe măsură ce se depărtează de centrul său cald și luminos, întâlnește frigul și tenebrele spațiale. Se răcește, și în consecință se solidifică, căpătând forme sferice sau ovoidale. - Trebuie să luăm în considerare că energia toată este inteligență creatoare supremă, am spus deja, și duce cu sine proiectul de a se crea pe ea însăși, adică așa cum era în starea de dinainte de Big-Bang.

Aceasta organizează toate acele structuri inteligente mai mici care ar trebui să-i servească pentru reconversia ei însăși. Și iată stelele, planetele, lemnul, focul, pământul, metalele, apa și în sfârșit, omul.

Pentru a verifica impulsul creator de neoprit al energiei, celor care ne ascultă nu ar trebui să le ajungă argumentările noastre. Acesta trebuie să găsească adevărul examinând caracterele manifestării, care se comportă - cel puțin la niveluri infinitesime - exact după cum acționează la niveluri mai mari.

Pe de altă parte, dacă este adevărat (cum de fapt este), că fiecare lucru se poate genera doar pe sine, inteligența creatoare supremă nu poate să-și permită luxul de a face excepții.

Un mic și exemplificator exemplu: dacă a existat o explozie primordială și după aceasta a urmat o expansiune a energiei care creează încă hrana, viața, bunăstarea, în sfârșit, o sămânță, în momentul în care începe germinația sa, produce la rândul său o proprie explozie. Crăpătura care apare pe coajă pentru a favoriza ieșirea primei rădăcini, acea crăpătură - spuneam - este identică cu o explozie.

Ulterior mica plantă își face drum, se îndreaptă în sus, ajunge la lumina soarelui, se dezvoltă, clădește ramuri bogate care se dispun sub formă de raze, ajunge la maturitate și în final reproduce exact aceeași sămânță care l-a generat, într-o multitudine de copii.

Nu este oare minunat?

Reușiți să observați analogia dintre această germinație și cealaltă, de proporții cosmice, petrecută în acel timp foarte îndepărtat?

Nașterea unei păsări, a unui pește, a unei pisici și mai mult, a unui minunat copil, nu sunt oare manifestări identice ale unui model arhetip?

Mărturiile aceluși nemaiauzit eveniment care a dat naștere actualului Univers nu trebuie dezvăluite de

laboratoarele științifice peste câteva secole ori peste câteva milenii, ci le putem descoperi noi înșine, în fenomenele care ne înconjoară. Deschiderea unui boboc, observată cu mare viteză cinematografică, nu este oare asemănătoare unei explozii?

Și care este prima senzație care izbește privirea?

Culoarea sa!

Acea floare a trecut de la o stare de extremă concentrare, cum era complet închisă în sine, într-o stare opusă, de deschidere totală sau, mai bine spus, de extremă expansiune. Petalele sale, dispuse radiant către spațiul exterior, simbolizează razele energiei primare în călătoria către infinit. Intuiția universală, conform căreia fiecare lucru este o manifestare energetică diferențiată de un singur Principiu, începe să câștige credibilitate.

Să rămânem pentru încă un moment în observarea proiectului florii. Nu ne poate scăpa detaliul că semințele conținute de aceasta, în curs de maturare, se află în profunzimea centrului, nu la periferie. Și iată încă o dată marea valoare de reproducere a centrului. Dacă ar trebui să se atribuie cea mai bună calitate energetică, aceasta ar fi atribuită semințelor sau întregului rest al florii?

Desigur semințelor, deoarece acestea sunt garanții continuității plantei, chiar dacă nu sunt atât de strălucitoare, frumos colorate și parfumate precum petalele.

Ei bine, ce anume deducem din această observație?

Că semințele, tocmai pentru că sunt generatoare de viață, se află în floare precum Spiritul nostru în Mintea noastră. Corpul, în schimb, este reprezentat - în imaginea florii - de spațiul exterior florii. Astfel încât petalele au rol de pod (liant) între semințe (spirit) și nimic (corp). Nu este oare mai mult

decât cunoscută afirmația că mintea omenească este podul care unește corpul cu spiritul?

Câte lucruri ne învață natura!

Dar multe alte adevăruri se ivesc din observarea directă a fenomenelor care fac din om un extra-terestru provenit dintr-o dimensiune transcendentală pe care pare să o fi uitat dintotdeauna.

Dacă „luminile” nu s-au stins, cu toate că noi continuăm să fim recipientele tuturor formelor de înțelepciune, după cum vom demonstra puțin mai departe, de unde este mai intuitiv să începem cercetarea asupra noastră?

Din moment ce firul vieții umane s-a redus la doar un nod imposibil de desfăcut, din cauza modului său nenatural de viață, capătul firului acesteia nu se poate găsi în nici o altă parte decât în intimitatea acestui fir al vieții. – dar unde?

Este neapărat necesar să ne întoarcem la origini pentru a „Înțelege” și finalmente pentru a „Vede”. – A ajunge pe o insulă implică a priori traversarea mării, care nu este altceva decât un pod între malul pe care l-am lăsat în spate și cel la care dorim să ajungem.

După cum ați înțeles deja, podul dintre tenebrele ignoranței și lumină este încă o dată, în mod indispensabil, creierul înzestrat cu capacitatea de a gândi.

Întreaga energie este inteligență creatoare supremă, care capătă – în vederea propriei supraviețuiri manifestări fantastice și minunate în scopul de a produce fecundări la toate nivelurile reproducerii, adică încarnări ale ei înseși pentru a garanta eternitatea gestiunii cosmice.

Noi ne aflăm în dubla situație de a fi, în același timp, Fii și Tați ai acestei energii care, în timp ce garantează eternitatea

proprie, o garantează și pe a noastră. Noi – așadar – nu putem muri! Nici măcar dacă am dori acest lucru!

Concepția pe care astăzi o avem despre moarte, concepție care s-a infiltra cu metastazele sale funeste în cultura mondială, va fi în mod radical înlocuită.

Neexistând moarte, ceea ce denumim în acest fel este doar o schimbare de stare, deci o fecundare ulterioară necesară, prin urmare o multiplicare și în sfârșit o poliță pentru eternitate. Din aceste motive, moartea nu poate fi o pedeapsă, ci doar un premiu, cel mai nobil dintre toate.

CANOANELE MEDICINII COSMOSOFICE ALE LUI STROMILLO

Dumnezeu iluminează inima omului, de unde izvorăște conștiința, iar noi studiem creația Universului pentru a-i putea descoperi și recunoaște ceea ce a creat.

Un medic cosmosofic nu așteaptă niciodată recunoștință din partea oamenilor. Respinge lauda și nu se teme de critică.

Cosmosofia nu este un scop, ci un mijloc, o cale pe care o îmbrățișezi pentru a trăi bucuria, iubirea de a cunoaște și gloria lui Dumnezeu.

Cosmosofia este o știință mistică revelată din interior prin grația lui Dumnezeu, după o muncă dură și de durată. Dar cu atât mai mult valorează zicala filosofică : - „I se datorează lui Dumnezeu mai degrabă decât artei”, deoarece lumea este efemeră și tranzitorie.

Noi căutăm chimia lui Dumnezeu, iată de ce ne-am spălat și purificat inima cu săpunul vorbelor de duh, debarasându-ne de tot ceea ce este viață efemeră, de tot ceea ce este pământesc și contemplăm mai degrabă lucrurile superioare, pe cele ce țin de spirit și de cer.

Cunoașterea medicinei cosmosofice este prin excelență știința la nivelul căreia omul trebuie să se ridice. Aceasta nu depinde și nu aparține așadar unei anumite perioade. Aceasta

este știința naturii care se joacă și se manifestă la toate nivelurile creației. Aceasta are ca fundament un sistem filosofic care consideră energia creatoare a Universului o forță inteligentă care realizează etern emanarea, conservarea și resorbirea Cosmosului.

Atunci când unui om având o practică constantă și regulată a contemplării, i se impregnează bine cunoașterea funcționării lui însuși și aceea a Cosmosului, se instalează progresiv o stare de conștiință ireversibilă care nu poate decât să se aprofundeze o dată cu trecerea timpului.

Înțelegând bine relația care există între noi înșine și Univers, adică între microcosmos și macrocosm, sau între lumea mică și lumea mare, ne dăm seama că nu noi trăim în Univers, ci Universul trăiește în noi; pentru că această lume nu există decât pentru simplul fapt că noi suntem acolo pentru a dovedi acest lucru. Existența Universului se reduce la cunoașterea acestuia, iar fără om ce se întâmplă cu această cunoaștere? Fiindcă această cunoaștere a lumii așa cum ne apare ea nouă își găsește un bun adăpost în om, care este depozitarul acesteia. Așadar dacă omul dispare, această cunoaștere dispare imediat o dată cu el, și apoi ce va mai rămâne din lumea în care trăim? Este deci necesar să ne deschidem puțin la această trezire a conștiinței pentru a avea succes în medicina cosmosofică operativă, deoarece munca noastră constă în reproducerea unui strop din lume în interiorul organismului omenesc. Imitând natura, trebuie să se plece de la o masă haotică (boala) și să se recreeze o lume ordonată. Trebuie să acționăm unind sufletul cu corpul prin intermediul unui traseu ce tinde cu perseverență spre

cunoaștere, spre lumină, spre iubire, într-un cuvânt spre armonie.

Existența noastră tranzitorie sau mai degrabă aparența noastră, nu se poate manifesta decât pe un fond fără schimbări, etern, care este Ființa necondiționată, nelimitată, realitatea de neschimbat, adevăratul „Eu” al Cosmosului. Se reflectă în toate ființele creației precum luna care noaptea se fragmentează în milioane de luni deasupra valurilor unei mări agitate, și totuși fără a-și pierde identitatea, nici integritatea. Este același lucru cu toate sufletele care nu fac altceva decât să reflecte Eu-l suprem al Universului. Să privim bine în interior, pentru că acesta este tot ceea ce avem noi mai intim, mai privat, mai personal, mai individual, aceasta este identitatea noastră, sensul lui „eu sunt eu ... asta sau cealaltă în special”, și deci această noțiune există în fiecare din noi, așa cum se întâmplă și în cazul insectelor și al mamiferelor, până și o muscă ce se hrănește cu excremente, atunci când se simte amenințată, zboară de teamă să nu moară, adică de teamă să nu își piardă identitatea de calitate de muscă, deoarece este foarte legată de aceasta.

Astfel noi vedem că acest „Eu” pe care îl considerăm ca fiind atât de privat, atât de deosebit, este în realitate același strigăt care se ridică din întregul Univers. Acesta se întoarce să ne spună că ceea ce pentru noi este cel mai intim și cel mai privat este de fapt cel mai comun pentru toți. Adevărul absolut este acela care a devenit conștient de acest lucru, celelalte nu sunt decât amăgire și înșelăciune.

În loc să fim martorii Universului, noi suntem interpreți și fiecare îl descifrează în funcție de propriile-i limitări, care

mai ales conduc spre concepții și înțelegeri greșite. Și este gata dizgrația noastră! Cu cât omul se străduiește să înceteze cu interpretările sale pentru a se stabili în percepția de martor, ceea ce îi permite să își abandoneze propriile limitări, cu atât se va deschide comparativ către o lume a cunoașterii infinit mai reală care se va releva în el în mod natural și spontan.

Soarele nu dă lumină, ci combustia este cea care emite energie. Aceste energii sunt convertite în lumină de fricțiune și aceasta în timp ce traversează densitatea atmosferei terestre. Culoarea nu este nimic altceva decât o parte divizionară a luminii, o porțiune îngustă a gamei vibratorii din cele patruzeci și nouă de vibrații.

Sunetul, căldura, lumina, magnetismul aparțin toate aceleiași energii, diferențiindu-se doar prin frecvența vibrației și a mijlocului de propagare. Toate energiile cunoscute sunt alcătuite din frecvențe oscilatorii în diferite mijloace de propagare, și întreaga viață, în contrast cu materia în care viața înseși se manifestă, este alcătuită din energie. De aceea este ușor de înțeles de ce administrarea luminii fortifică energiile vitale.

Fiecare picătură apă descompune lumina în șapte culori vizibile care se propagă în interiorul și în exteriorul picăturii: roșul se rotește în jurul circumferinței, violetul se află în centru, iar culorile intermediare se prezintă în secvența lor obișnuită. Modelele vitale ale substanțelor fizice capătă întotdeauna formă în porțiunea roșie sau portocalie a picăturii.

În mod contrar, modelele fixe rezultate din concentrarea mentală a subiecților abstracți se formează întotdeauna în partea picăturii colorată de razele ușoare, mai rapide decât roșul și portocaliul, adică în galben, verde și albastru.

Modelele rezultate din concentrarea subiecților spirituali se formează în schimb întotdeauna în indigo și violet sau în partea centrală a picăturii.

Am mai constatat că, umezind mineralele și lăsând apa să se evapore, apare în particulele minerale o forță vitală având caracteristicile diferitelor țesuturi ale corpului. Legea lui Newton nu este în măsură să explice acest fenomen. Când o persoană se concentrează asupra unei idei, în prezența unei soluții de săruri minerale, aceste particule capătă o figură și dublează imaginea pe care persoana a vizualizat-o.

Acum credem că putem susține că apa nu are doar câteva memorii, după cum afirmă unii cercetători francezi, ci un număr infinit. Apa în stare pură se poate deprograma și reprograma după voie, în scopuri terapeutice și în biologie, cosmetică etc.

Omul trăiește pe vibrația de culoare 49.

Albastrul utilizat pe vibrația 49 vindecă.

Albastrul utilizat peste vibrația 49 distruge.

În India meridională și în zilele noastre numele zeului Narayana este cântat pentru a alunga răul. Iar Narayana este un alt nume pentru zeii Vishnu și Krishna, ambii asociați culorii albastre. Albastrul poate vindeca sau distruge!

Actualmente viața omului este îngrădită în limitele fixate de poziția sa pe cea de-a patruzeci și noua vibrație. Odată ce el trece această treaptă de condiții, este distrus. Aceste trei

idei: distrugere, conservare și limitare din partea naturii speciei se reflectă în mitologie.

Kali-ul timpului înseamnă *rău*. Aceasta este epoca Kali-ului rău în care întreaga viață va fi distrusă. Culoarea neagră este asociată cu Kali. Povestea kalpa-Rudra-Narayana a *pūrana* înseamnă distrugerea unei ere și apariția alteia. Este un alt grad din spirala evoluției? Omul se mișcă într-o altă vibrație în afara celei de-a patruzeci și noua?

Culorile albastru-negru asociate lui Krishna și Narayana au avut întotdeauna puterea vindecătoare și distructivă.

Albastrul lui Krishna și albastrul Orgon al lui Reich: există vreo legătură?

Omul se identifică cu forțele creatoare ale Universului care se văd prin culorile vizibile și invizibile ale spectrului; omul este deci tendențial asemănător lui Dumnezeu și purtat spre bine.

Omul nu este niciodată văzut în negativ. Este văzut ca parte din forțele omniprezente, omnisciente și omnipotente ale Universului, iar prin dezvoltarea conștiinței sale, sau a conștiinței de sine și identificarea sa cu Universul, acesta ajunge la o stare de eliberare (*samadhi* sau conștiință cosmică). Nu există așadar conceptul de rău sau de vinovăție. Toți oamenii au potențialul să devină asemănători lui Dumnezeu, dacă doresc să evolueze prin meditație și concentrare.

Evoluția se bazează pe trezirea omului din interior către exterior. Omul pătrunde în sine prin meditație și își dă seama că descoperirile sale și puterile nu îi aparțin, ci sunt o parte din forțele cosmice ale Universului pe care el îl

descoperă înlăuntrul său prin intermediul proceselor vitale: respirație etc. Așadar cheia vindecării acționează din interior către exterior. Acest principiu diferă de concepțiile medicale ale omului occidental, pentru care accentul se pune din exterior către interior.

CONCLUZII

Prietene, tu, care ai citit această carte, să știi că eu mă recunosc a fi un fir de praf și deci cu o necesitate de a cunoaște cât mai mult. Dar, fiindcă era necesar să compun aceste pagini, am făcut-o fără vanitate.

Acest drum care duce la Dumnezeu este o muncă dificilă, am suferit mult și deseori mi-am pierdut speranța, dar niciodată iubirea nu mi-a părăsit inima.

În această lume în tumult agitată din cauza durerii, chimia lui Dumnezeu îmi permite să-I laud gloria.

Dacă în cadrul acestei lucrări am insistat asupra metalelor, este pentru că în ele se află câteva secrete ale naturii, care se ascund în aceste foarte frumoase fructe

care se văd negre în timpul nopții albe ziua, datorită băilor și a ploii

și roșii după-amiaza, din cauza soarelui care le maturează.

Alchimia este o știință de-a dreptul divină, deoarece filosofia noastră este aceea a naturii

Iar sublimarea noastră, cea pe care arta ne-a cerut-o împrumut; dar tot acest mare mister rămâne camuflat,

este bine ca eu să nu am secrete pentru cine poate

vedea și știi unde să privească, nu este dat

decât prin grația Divină, de maestrul spiritual

sau de un prieten.

Glorie Domnului, al Dvs. întru Domnul

Amin.

Mario Michelangelo Stromillo

Întreaga cercetare: Omul, vizualizare cristalizată a unui câmp rotativ electromagnetic pus în mișcare de centrul său: „punctul singular” - creierul și noua doctrină „Medicina Cosmosofică” au fost prezentate în mod oficial la următoarele facultăți:

Facultatea de Electrotehnică din Timișoara (21 -22 ianuarie 2006);

Facultatea de Medicină - Spitalul Universitar de urgență din București (24 - 25 martie 2006);

Facultatea de Electrotehnică din Timișoara (30 martie 2006);

Facultatea de Fizică din Timișoara (26 mai 2006);

Ateneul de Științe Medicale, Farmacologice și Stomatologice din Timișoara (3 iunie 2006);

Institutul Clinic de Perfecționare din Timișoara (22 iulie 2006)

Cuprins

Prezentare	2
Medicina cosmosofică	4
Origini	4
Conceptele Stromillo	6
Școlile stromilliene	6
Principiile evoluției	10
Natura - mesajul frumuseții	11
Principii despre armonia cosmică a îngrijirii medicale	12
Echilibrul este viață	26
Natura materiei pe a 49-a vibrație	26
Tot ce este viu (în opoziție cu materia în care viața se manifestă) este constituit din energie	26
Omul este expresia vie a culorii pe a 49-a vibrație	26
Interpretarea dinamicii remediilor foto-cromo-radiante ale lui Stromillo	28
Entuziaștii au repetat...	30
Acesta a repetat...	32
Spiritul este cel care modelează sângele uman	36
Viața este un ansamblu de oscilări nucleare în perfectă armonie între ele	38
Canoanele medicinei cosmosofice ale lui Stromillo	87
Concluzii	94
Cuprins	96